

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

2 Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi

| Sayı: 21

| Ocak/Şubat 2023

ÖZGÜR ÖNDERLİK

ÖZGÜR KURDİSTAN !

BU SAYIDA

- 02 İmralı Adası'nda Cezaevi Yaşamıma Dair
Önder Apo
- 06 Lı Dîjî Pergala Tecrîd û Îşkenceyê, Dî Sala Nû De Ber Bî Zaferê!
Baran Mawa
- 11 Özgür Yaşamın Tek Kilidi Özgür Önderliktir
Axîn Mahîr Dicle
- 14 Fedailiğin ve Emekçiliğin Tanımı: Vorîn Qesasê Welat
Mücadele Arkadaşı
- 18 Di Têkbirina Komploya Navnetewî De Erkên Ciwanan
Adil Konya
- 23 Sara
Metin Aslan
- 27 Tarih Bilinci Bugünü Çözmemizin En Temel Yöntemidir
Duran Kalkan
- 31 Öz yönetim Demokratik Komünal Yaşamın Kendisidir
Zerdeşt Dersîmî
- 34 Faşist Tc Özel Savaş Devletini Üniversitelerde Yıkalım
Nuda Elefterya
- 39 Çalakiyek ji Çiyayên Xakûrkê
Andok Ayaz Amed
- 42 Tarih Şimdidir
Kasım Engin
- 48 Di Çanda Kurdan de Kofî
Yurtsever Gençlik

Bizi Takip Etmek İçin
Kutucuklara tıklayın

EDITÖRDEN

Değerli Yurtsever Gençlik!

2022 yılı hep birlikte büyük direniş ve kahramanlıklara şahitlik ettiğimiz bir yıl oldu. Kurdistan dağlarından Türkiye metropollerine kadar özgürlüğe susamış Kurdistan gençliği ve devrimci sosyalist gençlik kadın düşmanı, insanlık düşmanı faşist AKP-MHP rejiminden hesap sormak için her an sokaklarda ve meydanlarda oldu. Yurtsever Gençlik Dergisi olarak yıl boyunca Kurdistan yurtsever gençliğine, arayış içerisinde olan ve kendini bulmaya çalışan her genç ve genç kadına özgürlük yolunda rota olmaya çalıştık ve hakikatin dilinden bir nebze paylaşmaya çalıştık.

Dergimiz bütün sansür ve yasaklamalara karşı yaklaşık 30 yıldır Kurdistan gençliğinin sesi olmaya devam ediyor. 2021 yılında şehadete ulaşan tarihi Avaşın direnişinin öncü komutanlarından ve 90'lı yılların sonlarından itibaren Yurtsever Gençlik Dergisi'nde büyük bir emeğin sahibi olan Cumali Çorum (Zeynel Erocağı) yoldaşın Öz yönetim direnişlerinin kahraman ismi Rênas Avesta yoldaşa bize devredilen özgür basın geleneğini sürdürmeye devam ediyoruz.

Dergimiz 2023 yılının ilk sayısı itibariyle yeni içerikleriyle yayım hayatına 2 aylık ideolojik-kültür dergisi olarak devam edecek. "Daha güçlü nasıl direnirim" sorusunun cevabı için;

Bizi okuyun Bizi Tanıyın

Genç Başladık Genç Başaracağız!

Editör

İMRALI ADASINDA GEZAEVİ YAŞAMIMA DAİR

Şimdiye kadarki tüm yazılı savunmalarım ve sözlü diyaloglarımda kişisel yaşamıma pek değinmedim. Genel geçer sağlık sorunları ve idareyle geçinmeler dışında, sistemin özel olarak hazırladığı ve sadece bana uygulanan tecride karşı nasıl direndiğimi ve yalnızlığa nasıl dayandığımı anlatmadım. Sanırım en çok merak edilen konu, bu mutlak yalnızlığa ve durağanlığa karşı geliştirdiğim yaşam deneyimlerimdir. Daha çocukken, köyün güngörmüşlerinden olan ve bilge sayılan biri hal ve hareketlerimi gözlemlerken, halen hatırimda olan şöyle bir cümle sarf etmişti: “Lo li ciyê xwe rûne, ma di te da cıva heye?” Türkçesiyle, “Yerinde otur, sende cıva mı var?” demişti. Bilindiği gibi cıva çok akışkan bir elementtir. Ben de öyle

hareketli birisiydim. Mitolojik tanrılar düşünselerdi, İmrالی kayalarına bağlamak kadar ağır bir cezayı herhalde akıl edemezlerdi. Buna rağmen tek kişilik hücredeki on iki yılımı doldurmuş bulunuyorum. İmrالی tarihte devletin üst yetkililerine uygulanan cezaların infaz edildiği bir ada olmakla ünlüdür. İklimi hem çok nemli hem de serttir. Fiziki olarak insanın bünyesini çökertmeye yatkındır. Kapalı oda tecridi eklenince, bünye üzerindeki yıpratıcı etkisi daha da artar. Ayrıca yaşlanma sürecinin başlangıcında adaya alındım. Uzun süre Özel Kuvvetler Komutanlığı’nın denetiminde tutuldum. Son iki yıldır sanırım Adalet Bakanlığı’nın denetimi devreye girdi. Birer kitap, gazete, dergi ve tek kanallı bir radyo dışında iletişim

İmralı sürecinde bana dayatılan komplo umudun zerresini bırakmayacak türdendi. İdam cezasının infazı ve psikolojik savaşın uzun süre gündemde tutulması bu amaçlaydı

dayanma gücümü izah etmeye yetmez. Şunu da belirtmeden geçmemeliyim. İmralı sürecinde bana dayatılan komplo umudun zerresini bırakmayan cinstendi. İdam cezasının infazı ve psikolojik savaşın uzun süre gündemde tutulması bu amaçlaydı. İlk günlerde nasıl dayanabileceğimi ben bile tahayyül edemiyordum. Yıllar bir yana, bir yılı bile nasıl geçirebileceğimi düşünemiyordum. Kendi kendime yerindiğim şöyle bir düşüncem oluşmuştu: "Milyonlarca kişiyi daracak bir odada nasıl tutabilirsiniz!" Gerçekten Kürt Ulusal Önderliği olarak, zindana giriş koşullarında kendimi milyonların sentezi haline getirmiş veya getirilmiştim. Halk da böyle algılıyordu. İnsan ailesinden ve çocuklarından yoksun kalmaya hiç dayanamazken, ben ölümüne birleşmiş milyonların iradesinden bir daha hiç kavuşmamacasına ayrılmaya uzun süre nasıl

imkânım yoktu. Tabii birkaç ayda bir yarım saatlik kardeş ziyaretleri ve 'hava muhalefeti' gerekçesiyle sıkça kesilse de haftalık avukat görüşmeleri iletişim evrenimi teşkil ediyordu. Şüphesiz bu iletişim etkenlerini küçümsemiyorum, ama ayakta durmak için yeterli ilişki değildiler. Ayakta durmayı, çürümemeyi zihnim ve iradem belirleyecekti. Daha dışarıdayken kendimi hem yalnızlaştırmış hem de yalnızlığa karşı hazırlamıştım. Çok önemli bir bağımlılık ilişkisi olan aile, yakın akraba, hatta yakın arkadaş ve yoldaş ilişkisini soyutlaştıracak deneyimlerim olmuştu. Kadın ilişkisi önemli olmakla birlikte, o da soyutlaştırdığım bir ilişki alanıydı. Nazım Hikmet'in tamamen tersiydim. Çocuk edinmemeye ahdım vardı. Daha lisedeyken edebiyat hocasından on numara alan kompozisyon yazımın başlığı şöyleydi: "Sen benim için hiç doğmayacak çocuksun!" Sanırım bu yazıyla zorlu geçen çocukluk yaşamlarını konu edinmek istemiştım. Fakat tüm bu deneyimler İmralı'daki

“Belirleyici olan, benim kendimi tecrit koşullarına ikna etmemdir. Öyle büyük gerekçelerim olmalıydı ki tecride dayanabileyim, tecritte de olsa büyük bir yaşamın sergilenebileceğini kanıtlayayım”

dayanabilecektim! Halktan insanların birkaç satırlık mektupları bile verilmeyordu. Şimdiye kadar zindandaki yoldaşların büyük kısmı verilmeyen sıkı denetimden geçmiş az sayıdaki mektupları dışında ve birkaç istisna haricinde, dışarıdan hiç mektup almadım. Mektup gönderemedim. Bütün bu hususlar tecridin yol açtığı durumu kısmen anlaşılır kılabilir. Fakat benim konumumun özgün yönleri vardı. Kürtlere ilişkin birçok ilk'e çıkış yaptıran kişi konumundaydım. Yarım kalan bu çıkışların hepsi özgür yaşamın olmazsa olmazlarıydı. Halkımızdan herkese, her toplumsal alana ilişkin ilk çıkışı yaptırmış, ama hiçbirini güvenilir eller ve koşullara terk edememiştim. Bir aşığı düşünün: İlk aşkı için çıkış yapmış, ama tam tutuşacakken elleri hep havada kalmış. Benim toplumsal alanlardan özgürlük çıkışlarım da hep böyle havada kalmıştı. Kendimi toplumsal özgürlük alanlarında âdetta eritmişim. 'Ben' diye bir şeyi de pek geride bırakmamıştım. Toplumsal açıdan zindan süreci böylesi bir anda başlamıştı. Aslında dış koşullar, devlet, idare ve cezaevinin kendisi saraylara özgü bir donanımda olsa dahi, bana özgü tecride nasıl dayanıldığını açıklamaya yetmez. Temel etkenler koşullarda ve devletin yaklaşımlarında aranmamalıdır. Belirleyici olan, benim kendimi tecrit koşullarına ikna etmemdir. Öyle büyük gerekçelerim olmalıydı ki tecride dayanabileyim, tecritte de olsa büyük bir yaşamın sergilenebileceğini kanıtlayayım.

Yaşamımda ikili bir yanı iyi kavramak gerekir. O da Kürtlükten kaçış veya tersine Kürtlüğe yöneliştir. Uygulanan Hakikat kavrayışının güçlenmesi, pratik çözümlerin geliştirilmesi üzerinde de etkisini gösterdi. Türk devletçilik zihniyetine hep kutsallık ve tekillik atfedilir. Yönetim deyince hep devlet olmak akla gelir. Bu zihniyet Sümer orijinli olup, tanrısallıkla sıkıca kaynaşmış olarak, Arap ve İran iktidar kültürlerine de sürekli devredilmiştir. Tek tanrı kavramının kökeninde de iktidar olgusunun güçlü bir yeri vardır. Türklerde iktidar elitleri oluştuğu, bu kavramın belki de dördüncü, beşinci versiyonlarını geliştirmişlerdi. Etimolojik anlamını bilmeden, hep sonuçlarından etkilenmişlerdi. Selçuklu ve Osmanlı uygulamalarında tam bir kara anlama, daha doğrusu anlamsızlığa bürünmüştü. İktidar için bazen bir çırpıda onlarca kardeş, akraba idam edilir olmuştu. Cumhuriyet'le bu anlayışa bir kılıf daha geçirildi; daha doğrusu, Avrupa'nın geliştirdiği ulusal egemenlik ve ulus-devlet anlayışları olduğu gibi iktidara monte edildi. Böylelikle Türk ulus-devleti daha da tehlikeli bir Leviathan haline getirilmişti. Ona dokunan idam ediliyordu. Ulus-devlet mutlak kutsalların başında geliyordu. Bürokratik sınıf için bu özellikle böyleydi. İktidar ve devlet sorunu tarihinin en karmaşık toplumsal sorunu haline gelmişti. İmralı'da en çok yoğunlaştığım kavramlardan olan iktidar ve devlet kavramlarının Türk ve Kürt ilişkilerinde nasıl bir

rol oynadığını kavradıkça, daha somut pratik çözümlere yönelme gereğini kuvvetle hissettim. Genelde olduğu kadar Türk-Kürt ilişkilerinde de iktidar ve devlet düzenlemelerinin yaklaşık bin yıllık gelişimini Hititlere kadar götürme gereğini duydum. Mezopotamya ve Anadolu iktidar ve devlet kültürleri arasında sıkı bir jeopolitik ve jeostratejik ilişki olduğunu iyice kavradıkça, bunu Türk ve Kürt ilişkilerine uyarladığımda, iktidar ve devlet ayrıştırmalarının akıllı bir yöntem olmadığını rahatlıkla görebiliyordum. Demokrasi kavramının aleyhine gelişen kavramlar olduklarından, iktidar ve devlet kavramlarını benimsemiyordum. Tüm yönetimi iktidar ve devlet güçlerine terk etmenin toplum için büyük bir kayıp olduğunu gördükçe, demokrasinin önemi daha iyi anlaşıyordu. Fakat iktidar ve devletin anarşistçe inkârının pratikte oldukça çözümsüzlüğe yol açtığını fark ettiğimden, tercih ettiğim bir çözüm yöntemi olmasa da, iktidar ve devlet paylaşımını inkâr etmenin tarihsel gerçeklere uygun olmadığını derinliğine fark ettim. Demokratik yönetim esas tercihimizdi. Ama tarih boyunca tekleşmiş iktidar ve devlet kültürlerini inkâr ettikçe, paylaşılması toplumsal açıdan hak olan yönlerini kavramadıkça, bunun sonucu olarak sağlıklı pratik çözümlere varamayacağımı gördükçe, ortak iktidar ve devlet kavramlarının önemini çok daha iyi kavradım.

Yaşamı heba etmemek için öncelikle kadınla yaşamın doğru, ahlâklı ve estetik (güzelleme) biçimlerini gerçekleştirmek şarttır. Tüm kölelik biçimlerinin kişiliğinde denendiği ve özümsetildiği kadın kimliğini çözümlemek, özgürlük ve eşitlik davasının yoldaşı ve yaşamdaşı yapmak doğru, ahlâklı ve güzel erkek olmanın da temel koşuludur. Savunmadaki satırlar doğru okunursa, bu yönlü yaşam tarzına neden önem verdiğim ve ilkesel kıldığım daha iyi anlaşılacaktır. Modernitenin iktidar eksenli uygarlık ahlâkının dayattığı cinsiyetçi kadını 'becerme' (biyolojik cinselliğin bile yozlaştırıldığı ilişki biçimi) ilköğrenimi içindeki yaşam

tarzı, büyük ahlâksızlık ve çirkinlik üretir. Buna karşı yürüttüğüm büyük savaşım ve sonuçları doğru kavranırsa, yaşam kadınla daha ahlâklı ve güzel yaşanır. Bunun için sorumluluktan pay alan her erkek ve kadının, özellikle kadının güçlenmesi, özgürleşmesi ve tüm toplumsal alanlarda denk bir seviye kazanması için bilimsel, felsefi, etik ve estetik yaklaşım ve pratikleri sürekli geliştirmesi ve örgütlemesi, demokratik ulusun zihniyet ve kurumlarında yaşamsallaştırması gerekir. İster içerde ister dışarıda, ister anakarnında ister fezanın herhangi bir anında ve mekânında olsun, insan yaşamı ancak toplumsal olarak özgür, eşit (farklılık içinde) ve demokratik yaşanabilir. Bunun dışındaki yaşam biçimleri sapaktır, dolayısıyla hastalıktır. Doğruya getirilmesi ve sağlıklı kılınması için devrim dahil çeşitli toplumsal söylem ve eylemlerle mücadele edilir. Bunun için de etik, estetik, felsefi ve bilimsel zihniyet ve irade oluşturulur. O halde olası bir çıkışta her nerede olursam olayım, hangi anda yaşarsam yaşayayım, mensubu olmaya çalıştığım toplumsallık için, bunun en trajik bir gerçeğini yaşayan Kürtler için, onların çözüm ve kurtuluş yolu olan demokratik uluslaşmaları için, parçası oldukları komşu halklar başta olmak üzere tüm Ortadoğu halklarının çözüm ve kurtuluş yolu olan Demokratik Uluslar Birliği için, onların da bir parçası oldukları dünya halklarının çözüm ve kurtuluş yolu olan Demokratik Uluslar Birliği için sonuna kadar gerekli olan her söylem ve eylem tarzıyla sürekli mücadeleye içinde olacağım doğaldır. Bunun gerekli kıldığı etik, estetik, felsefi ve bilimsel güçle büyük pay kazanan hakikat kişiliğimle yürüyeceğim, yaşamı kazanacağım ve herkesle paylaşacağım."

Bu yazı Önder Apo'nun 5. Savunması'nda yer alan "İmralı Adası'nda Cezaevi Yaşamıma Dair" bölümünden derlenmiştir.

LI DIJÎ PERGALA TECRÎD û ÎŞKENCEYÊ, DI SALA NÛ DE BER BI ZAFERÊ!

Weke tevgera ciwanan, wek ciwanên Kurdistanê, bi taybet jî wek ciwanên Apocî, ketin saleke nû ya têkoşîn û berxwedanê. Bêgûman sala 2022'an saleke pir giring bû û bi pêşketinên dîrokî re rû

bi rû man û têkoşînên awarte hatin jiyan kirin. Dewleta Tirk a faşist û qirker sala 2022'an xwest konseptê tasfiye kirinê û plana tasfiyeya topyekûn bi encam bike. Dixwest bi vê konseptê ku tasfiyekirina PKK'ê dixê hedef û navenda xwe, qirki-

rina gelê Kurd pêk bîne. Hemû hewildan û israra dewleta Tirk di tevahiya salê de ev bû. Ji bona vê jî êrişên pir dijwar, ku di dîroka mirovahiyê de nehatiye dîtin pêşxistin. Li hember hemû beşên têkoşîna me, li hember gel, li hember jinên Kurdistanê û bi taybet jî li hember ciwanan xwestin vê polîtîkayê ferz bikin. Ev polîtîkaya qirkirinê ya li ser gelê Kurd meşandin, di serî de xwestin ciwanan têde derbas bikin û qirki-

pêkê yên vê têkoşînê ji aliyê ciwanekî ve hatiye pêxistin. Serok APO di emrê xwe yê 24 salî de, hîma bingehîn ya PKK'ê bi gavê destpêkê ava kir û bi vî rengî ev têkoşîn da destpêkirin. Bi derfet, zanebûn û piştgiriya pir kêr û di şert û mercên faşîzm têde serwer de, ev têkoşîn ji nebûnê da avakirin. Nasnameya ciwantiyê di têkoşîna azadiya Kurdistanê de, bi vî rengî derxist pêş û ev têkoşîn bi ruhê ciwan

Bi her awayî li gorî konseptê tasfiyeya topyekûn, politikayek li dijî ciwanan pêş dixin

rina ciwanan pêşbixin. Ji bo vê piştgiriya hêzên navnetewî yên hegemonîk di asta herî jor de girtin û hêzên hevkar û xiyametkar ên herêmê jî xistin dewrê. Xwestin bi van piştgiriyan astengiyên heyî li pêşiya xwe ra bikin, lewazî û valatiyên xwe derbas bikin û planên xwe bibin serî. Ji bona vî jî êrişên ku di dîroka têkoşîna me de nehatibûn jiyan kirin, di vî salî de rû bi rû man. Li hember van êrişan jî berxwedanî, têkoşîn û şer jî di asta herî jor de jiyan bû. Di dîroka têkoşîna azadiya Kurdistanê de, şer gihîşt asta lûtkeyê.

Bêgûman dema dagirker van êrişan pêşxistin, xwestin herî zêde tevgera ciwanan hedef bigrin. Di vê konseptê de, qirkirina ciwanan ne armanceke ji rêzê bû. Bi rêbazên çewsandinê yên kirêt, ên li dijî ciwanan hatin meşandin, nîşan da ku weke nêzî her kesî û her beşê civakê dibin, nêzî ciwanan jî nabin. Bi her awayî li gorî konseptê tasfiyeya topyekûn, politikayek li dijî ciwanan pêş dixin. Dewleta Tirk a dagirker baş dizanibû ku her çiqas di têkoşîna azadiyê de hêzên dînamîk ên cur bi cur hebin jî, lê tevgera ciwanan di navenda vê têkoşînê de cih digre. Çirûskên dest-

avabû. Ji bona vê jî tevgera azadiyê bi dirûşmeya "Me bi ciwantî destpêkir, emê bi ciwantî serbikevin" avabû û îro jî bi vê hişmendiya têdikoşe.

Herwiha dijminê faşîst dizane ku di hemû qonaxên têkoşîna azadiyê de ciwanên Kurdistanê roleke girîng lîstine. Salên 1970'an de, di pêşengtiya Rêber Apo de ev têkoşîn destpêkir û van salan bi wê dînamîzm û ruhê ciwantiyê derbas bû. Dîsa di qonaxên salên 1980'an de, ciwan roleke sereke lîstin. Di gerîlabûyîn û artêşbûyînê de, ciwanên Kurdistanê baweriya xwe bi PKK'ê anîn û di dil û mêjiyê de, xwe bi şoreşa Kurdistanê re kirin yek. Hemû şert û mercên zehmet girtin ber çavan û bêyî ku derfet bigerin, gazincan bikin û bêyî ku li benda piştgiriya cuda bin, xwe tevlê têkoşîna gerîla kirin û arteşa gerîla mezin kirin. Di van deman de ciwanên Kurdistanê li ser şopa fermanîdar Egîd ku mohra xwe li dîrokê xistibû, meşiyên. Bi vî rengî li hember dagirkeriya dewleta Tirk şereke pir mezin dan meşandin. Dîsa di salên 1990'an de, ciwan di serhildanên ku weke pêlekê li Kurdistanê belav bibû, bi

wêrektî û bi bawerî pêşengtî kirin û ser dijmin de çûn. Bi xistina tevgerê ya tevahî civakê re, sekneke şoreşger nîşandan. Ji bona vê jî, ciwanên salên 1990'î nasnameya ciwanên serhildanê qezenc kirin. Ev xeta têkoşîna ciwanan, her ku çû bilind bû û xwe mezin kir. Ser vê esasê ciwan zanabûna xwe kur kirin, cesaret û fedakarî di asta herî jor de raber kirin û bi vê rengî di têkoşîna azadiya Kurdistanê de cih girtin, di nava gel de pêşengtî kirin û di nava refên gerîla de jî bi tevlêbûna xwe, pîvanên pêşengtiyê bilind kirin. Di qonaxên cuda cuda de, bi her awayî nasnameya pêşengtiyê raber kirin.

Hêzeke nû li Kurdistanê ava bû. Ku di dîroka ciwanan, di hebûn û hişmendiya ciwanan de gaveke nû bû. Piştî komploya 15'ê Sibata a li dijî Rêber APO jî, ciwan di serhildanan de, di têkoşîna civakî û leşkerî de jî di asta herî jor a fedaîtiyê de bi pêşxistina têkoşînê rabûn. Jiber vê jî Rêber APO bi guhertina paradigmayê ve, weke ku di tu tevgerê cihanê de nehatiye dîtin, roleke sereke ya pêşengtiyê da ciwanan. Ciwan cara yekem di tevgerê şoreşger de bi rol û misyona pêşengtiyê rabûn. Weke hêza pêşeng a tevahî beşên têkoşînê hatin dîtin û ev jî rastiyeke fedaîtiyê bi xwe re derxist holê. Ev bû sedem nêzîkatîyên ku ciwanên piştî salên 2000'î weke ciwanên sanal û teknîkê pênase dikir, berovajî bibe û vala derbikeve. Di têkoşîna tevgera azadiyê de, ciwanên Kurdistanê vî sextekariya pergala serdest derxistin zanebûnê, li beramber vê sekneke şoreşger û fedayî raber kirin û ji tevahî ciwanên cihanê re bûn model û mînak. Hem di ava kirina neteweya demokratîk de, hem jî di rêxistin kirin, çalakî, perwerde û tevlêbûna şoreşê de bûn xwedî nasname û mîrasek.

Tê zanîn ku kêma be jî ciwan, tenê di dîroka serhildanên 68'an de bi nasnameya xwe derketine pêş. Piştî vê cara yekemîn di dîroka têkoşîna azadiya Kurdistanê de ciwan bi nasnameya xwe derketine ser dîka dîrokê. Dijmin jî êdî bû şahîdê hêz û şoreşgertiya ciwanên Apoyî. Ji ber vê jî hêza ciwanan ji rêzê negirtiye dest, weke metirsî û xeteri-

yeke mezin ser xwe dîtiye. Ji ber vê jî di politikayên qirkirinê de, êrişê herî dijwar bûye para ciwanan. Di asta komploya de dixwazin ciwanan biçewsînin, pûç bikin û dil û mêjiyê ciwanan ji rastiye qût bikin. Ev di sala 2022'an de pir zelal hatiye dîtin. Lê dewleta dagirker a Tirk tevî hemû êrişkarî û politikayên xwe yên qirêj jî, encamên dixwest negirt. Ciwan bi îrade û zanebûna xwe û bi baweriya mezin a bi Rêber Apo, eger kêmaniyê xwe hebin jî, sekneke şoreşger raberî dijmin kirin. Ciwanên Kurdistanê dane nîşan ku ne bê rêxistin û ne jî amûrên politikayên tu hêzên dagirkerin.

Bêgûman ev pêvajoyê, êriş û berxwedan çiqas dijwar be jî, ewê dersên vê salê ji aliyê têkoşîna ciwanan bi berfirehî were destgirtin û bi zanebûneke kur ji sala nû re bibe bingeş. Jiber ku têkoşîna sala 2022'an bi qasî rastiye xwe, lewaziyên xwe jî hebûn. Faşîzma AKP-MHP ya bi hevkarîya îxanetkaran, di konseptê xwe de encam negirtiye û vala derketiye. Bi taybet jî ji têkoşîna ciwanan derbê mezin xwariye û hatiye ber mirinê. Lê di sala 2023'an de pêwîste ku bigêhêje asta serkeftinê. Ev jî rola sereke ya têkoşîna ciwana ye. Ji bo vê jî pêwîste ciwanên Kurdistanê berê xwe bidin Rêber Apo. Eger dixwazin encam bigirin, vê demê pêwîste ciwan sekin û helwest, tarz û uslûb û bi her awayî hebûna Rêber Apo meyze bikin. Jiber çavkaniya bingeşin ya têkoşîna ciwanên Apocî, Rêber Apo ye.

Navenda êrişên dijmin Îmralîye û li ser Rêber Apo politikayeke der mirovî û sistemeke tecrîdê ya mutleq xistine meriyetê. Heman demê jî wisa kirin ku Rêber Apo nikaribe dengê xwe bighîne ciwanan. Ji bo ku karibin di Îmralîyê de têkoşînê bifetisînin, xwestin pêşengtiya ku ji têkoşîna azadiyê re bibe îlham, asteng bikin. Ev politikayê tecrîdê û îşkenceya ku li ser Rêber Apo tê meşandin û di dîroka mirovahiyê de nehatiye dîtin, hemdem li ser ciwanan jî tê meşandin. Weke ku bi tevahî dunyayê re, xwestin bi taybet tekîliyên ciwanan bi Rêber Apo re qût bikin. Çawa ku Rêber Apo gavek jî tawîz neda û gav

paşde navêt, berovajî her ku çû agirê têkoşînê geştir kir, ciwanên Apoyî jî pêwîste vî seknê esas bigrin û belavî her derê bikin. Sekna Rêber Apo ya ku dijmin diqehirîne û bêçare hiştiye, hemû dek û dolabên şerê taybet vala derxistiye. Ji ber vê ye her roj cezayên nû didin Rêber Apo, agahiyên sipêkulatîv belav dikin û di watayek din de bêçaretiya xwe îtiraf dikin. Xwestin fikrên Rêber Apo di Îmraliyê de tecrîd bikin, lê Rêber Apo xwe belavî çar aliyên cîhanê, dil û mêjiyê ciwanan kir. Li hember van êrişên hov û şerên taybet û psîkolojîk, Rêber Apo ev 50 sale bi têkoşîna xwe heqîqetêke ku têk naçe ava kiriye. Niha eger li ser ciwanan jî şereke taybet ya bê navber tê meşandin, dixwazin ciwanan ji têkoşînê qut bikin û tevlê refên azadiyê nebin. Vê demê ya pêwîste ciwanên Kurdistanê bikin jî, ewe ku tarzê Rêber Apo esas bigrin û bi vî rengî şerê taybet vala derbixin. Dijmin bi rêbazên cur bi cur yên teknolojiyê û sanal, dixwaze dil û mêjiyê ciwanan jehrî bike. Bi meylên ez ez û ferdperest dixwaze ciwanan di nava dunyaya takekes de bifetisîne û ji civakê qut bike. Dixwaze mirov di nava civakê de û di nava xwe de jî perçe bike û bi erzanî û hesanî rêve bibe. Li dijî vê politîkayê dijmin jî sekin û helwesteke rast û di cih de ewe ku,

berê xwe bidin civakbûyin û tarzê têkoşînê ya Rêber Apo.

Sîstema serdest ya desthilatdar û jerontokrat, bi rêbazên şerê taybet ên fuhûşê û har kirina ajoyan, bi riya qaşo spor û hûnerê dixwaze ciwanan esîr bigre. Ciwantiyeke bê îrade, bi tirs, ferdperest û kolayê ajoyê ya mîna robotan dixwaze ava bike. Li beramber vê jî di sala 2023'an de, pêwîste ciwan li hember şerê taybet û faşîzma dewleta Tirk a dagirker, bibin xwedî sekina herî têkoşer. Li beramber politikayê faşîzmê ku bê rêxistinîyê û perçe bûyinê ferz dike, pêwîste ciwanên Apocî têkoşîna dij ferdperestiyê di asta zirveyê de bimeşînin. Ji ber cihê ku faşîzm lê hebe, rêxistinbûyin, civakbûyin û îradebûyin ne pêkane. Ango cihê ku faşîzm lê hebe; pêşerojeke azad, fikrê azad, bihûstek jî be axekî azad, kes nikare xeyal bike ku were jiyîn. Tevgera ciwanan li beramber politikayên perçe kirinê ya faşîzmê, pêwîste sekineke wisa raber bike ku ev politika bixwe perçe bibe. Cihê ku rêxistinbûyin hebe, ewê mutleqe faşîzm têk biçe û nikaribe jiyan bike. Dema em berê xwe didin Rêber Apo, em vê rastiya bi heqîqetbûyî pir şênber dibînin; Rêber Apo 24 salin bi tena xwe jiyan dike û 22 mehe di nava tecrîdeke mutleq de ye. Lê di nava îzolasyoneke bi vî rengî kûr de, mîna arteşekê, mîna civakekî bi îradebûyî, sekna berxwedanê li hember komplogeran raber dike. Çiqas Rêber Apo bi fîzîkî tenê be jî, berdevktiya îradeya berxwedana bi milyonan însanan dike. Bi milyonan, bi ruhê Rêber

Apo xwe bi beden dikin. Rêber Apo mîna arteşeke bi rêxistin kirî, bi dîsîplîn û rêxistinbûyîna xwe politikaya perçekirinê ya di asta herî jor de ya faşîzma dewleta Tirk, perçe kiriye. Ev di heman demê de, dibe perspektîfa têkoşîna ciwanan ya li dijî şerê taybet û psîkolojîk ya dewleta Tirk a faşîst.

Eger yek ciwan be jî li ser rêgez û pîvanên Rêber Apo xwe bi îrade û armanc bike û li hember faşîzmê bibe xwedî sekneke bi rûmet. Di têkoşîna sala 2023'an de ev dibe xala

ciwan

herî girîng ya perspektîfa têkoşîna ciwanan a ji bo serkeftin û azadiyê.

Eger zimanê faşîzmê zilm û zordarî be, pêwîste ciwanên Kurdistanê jî di sala 2023'an de nîşan bidin ku zimanê ciwanên Apocî jî çalakî ye. Di sala nû de, nav û pisûleya ciwanan wê çalakî be. Ne tenê bixwe di nava çalakiyan de be, ji tevahî civakê re pêşengtiya çalakiyan bike. Mîna Egîdiya salên 80'an, di şexsê Bêrîvanan de mîna serhildêriya salên 90'î û weke ciwanên YCK'ê ku di salên komployê de weke pêleke agir bi ser dijmin de bariyan, di vê pêvajoyê de jî ewê rolê xwe ya bi nasnameya ciwanên serhildêr bilîzin. Di sala nû ya têkoşînê de eger ciwan rola xwe ya pêşengtiyê bilîzin û serhildanên bi heybet li dijî faşîzmê rêxistin bikin, wê ji tevahî civakê re bibin çavkaniya cesaret û fedakariyê. Ev kilît, kilîta serhildanê, ya têkoşîn û zaferê jî di destê ciwanên Kurdistanê de ye.

Bêgûman hem xwe rêxistin kirin, xwe perwerde kirin û pêşengtiya çalakiyan kirin jî, erkên sereke yên ciwanan e.

Ciwan weke ku bê çalakî nabin, pêwîste bêtî perwerde û rêxistin jî nemînin. Ciwanên ku di şexsê xwe de van erkên esasî pêk bînin, wê bikaribin erkên sala nû ya zaferê pêşbixin. Ji bo pêkanîna vê jî, pêwîste ji her demê zêdetir berê xwe bidin rastiya berxwedêr ya Rêber APO. Di sala nû ya serkeftinê de, ya ku xeta têkoşînê diyar dike pîvanên Rêber Apo ne. Perçekirina faşîzma qirker a dewleta Tirk, ji berxwedaniya Rêber Apo re derbas dibe. Eger ciwanên Kurdistanê dixwazin xwe di perspektîfa sala nû de zelal bikin, pêwîste vê rastiye tu caran ji bîr nekin. Rêber Apo navnîşana serkeftinê ye û ji bo dijmin jî sedema tirs û xofa têkçûyinê ye. Bi vî rengî xewn û xeyalên sedsalê yên faşîzma dewleta tirk a dagirker vala derbixin û bibin pêşengên xeta têkoşînê ya serkeftinê.

Bêgûman ev têkoşîna Rêber Apo ku di 24 saliya xwe de bi ruhê ciwanî destpêkir, xwe şîrî kiriye û belavî Kurdistan û Cîhanê kiriye. Ewê di sala 2023'an de jî ev ruh, kevneşopî û mîrasa berxwedaniya ciwanan, ji her demê zêdetir bibe bingeha serkeftina mezin.

Emê bi hemû ciwanên Kurdistanê, bi ciwanên Apocî ku xwe di oxira xeta Rêber Apo de kirine mortal û di şexsê Sara û Rûken'an de şênber bûne, serkeftinên misoger diyarî gelên xwe bikin.

*Di sala nû ya serkeftinê de, ya ku xeta
têkoşînê diyar dike pîvanên Rêber Apo ne!*

ÖZGÜR YAŞAMIN TEK KİLİDİ ÖZGÜR ÖNDERLİKTİR

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

2022 yılını geride bırakıp 2023 yılına girerken elbette genç kadınlar açısından değerlendirmemiz gereken birçok önemli konu var. Direniş dolu bir yıl olan 2022 yılının bizler açısından çok öğretici yanları vardır. Bunları geçen sayıda değerlendirmiştik. Bu yazımızda 2022’de ne oldudan ziyade 2023 yılında ne olacak ve bizler ne yapacağız üzerine olacaktır. Yani geçen yıldan çıkardığımız ders ve tecrübelerle yeni yılı daha büyük bir direniş yılı yapacak ve Önderliğimizin fiziki özgürlüğünün sağlanmasında öncünün öncüsü rolünü oynayacağız.

Bilmektesiniz ki 15 Şubat Uluslararası Komplosu’nun yıldönümüne girmek üze-

reyiz. Bu anlamıyla Önderliksiz geçen 25 yıl olacak. Bunun hem Kürt halkı, kadınları hem de gençleri açısından 25 yıllık bir tecrit süreci olduğunu belirtmek gerekir. *Heval Fuat tecrit ile ilgili “Kendimizi bu toprağın, kültürün ve kimliğin insanı sayıyorsak, düşmanlarımızın reva gördükleri hayâsızca zulüm ve zorbalık bir yana, tek başına Önder Apo’nun İmralı’da tutulmasını bile alnımıza sürülmüş bir kara leke gibi değerlendirmek zorundayız. Bu leke silinmedikçe, yani mücadelemiz Önder Apo’yu özgürleştirmedikçe, insanlığın karşısına çıkacak yüzümüz olamaz. Mevcut insanlığın içine girmekten söz etmiyorum; gerçek anlamda bir insanlık olsaydı, zaten Önderliğimiz bu koşullarda tutulmazdı.*

Burada sözünü ettiğim insanlık şehitlerimizdir, insanlığın tüm özgürlük ve demokrasi şehitleridir. Bu şehitler ordusunun gözleri hepimizin üzerindedir. "Onlar öldüler, onun için bize bakamazlar" diyemeyiz. Hayır, onlar yaşayanlardan katbekat daha diridirler, onlar yaşamın en diri güçleridir. (...) Önder Apo sizler ve insanlık için yaşıyor. O yaptığı her işi sizler ve insanlık için yaptı. Siz farkında olmasanız bile, O hep sizi ve geleceğinizi düşündü; çocuklarınızın geleceğini düşündü, Kürt çocuklarının özgürce doğabileceği günleri düşündü; insanlığın geleceğini düşündü. İsteseydi O da bir aile babası olabilir, sistem içinde yükselebilir, gemisini kurtaran kapitan misali kendi bireysel yaşamını mükemmelce örgütleyebilirdi. Ancak O sizleri ve tüm insanlığı düşündüğü için, önündeki tüm yollar açık olduğu halde, bunu onursuzluk saydı." demektedir. Evet bu sözler tecridi nasıl ele almamız ve nasıl yaklaşmamız gerektiğini açıkça vurguluyor. Bu anlamıyla alnımızdaki kara lekeyi silip atmak bizler için zorunludur, şarttır.

Kadın düşmanı soykırımcı- faşist AKP-MHP iktidarı bütün insanlık dışı politikalarına hız kesmeden devam etmektedir. Kadın düşmanı faşist TC bu anlamıyla gelişen kadın özgürlük mücadelemize saldırarak erkek egemen zihniyetini kalıcı kılmaya çalışmaktadır. 9 Ocak Paris katliamının ardından mücadelemizin öncü kadın komutanlarına dönük geliştirilen suikast girişimleri bunun somut kanıtı olmaktadır. Şehit Sara, Ronahî, Rojbîn yoldaşlardan, Sevê, Pakîze, Fatma yoldaşlara, Lêyla Agirî yoldaştan Nagihan Akarsel ve Evîn Goyî yoldaşa kadar geliştirilen bu alçakça saldırılar kadın özgürlük mücadelemizden ne kadar korktuklarını da göstermektedir. Bizi bununla bitireceğini, geri adım atacağımızı düşünen faşist düşman elbette yanıldığını çok iyi bilmelidir. Yaşanan her kadın katliamının hesabını misliyle ödeyecektir. Bu temelde özgürlük mücadelemizin temelini atan Sara yoldaş şahsında kendini bu mücadeleye katıksız bir şekilde adayan bütün kadın şehitlerimiz karşısında büyük saygı, sevgi ve minnetle eğildiğimizi ve onların ideallerini yerine getireceğimizin sözünü yineliyoruz.

Değerli Yurtsever Genç kadınlar!

Faşist TC devleti özgürlük hareketimize karşı en çirkin saldırıları gerçekleştirirken, Kurdistan şehirlerinde ve Türkiye metropollerinde de gençlere ve genç kadınlara yönelik ciddi saldırılar gerçekleştirmektedir. Bunu çok ince, bazen de çok kaba yöntemlerle gerçekleştirmektedir. Özel savaş politikalarına birçok kez değiniyoruz. Uyuşturucu, fuhuş, ajanlaştırma faaliyetlerine değiniyoruz fakat bunlar genel hatlarıyla bildiğimiz, duyduğumuz yöntemler. Elbette bunların çok ötesi de var. Bu anlamıyla genç kadınların bu konuda daha uyanık ve bilinçli yaklaşması kaçınılmazdır. Sanal medya platformları üzerinden çok yoğun ideolojik bombardımanlar geliştirilmektedir. Çok ciddi bireycilik, maddiyat ve konformizm dayatmaları vardır. Kürt kültürü üzerinden geliştirilmeye çalışılan bir soykırım ve yozlaştırma gerçekliği vardır. Genç kadınlar olarak bunların farkına varmak, buna karşı mücadele yol ve yöntemleri arayışına girmek gerekmektedir.

Yine ülkeden kaçış ve geleceği kendi topraklarından ve özünden uzakta, batı ülkelerinde arayan bir gençlik kuşağı oluşturulmaya çalışılmaktadır. Halbuki yanibaşımızda, dağlarımızda tarihe adını altın harflerle yazdıran bir gerilla mücadelesi vardır. Werxelê savaş tünellerinden, Girê Cudî, Şehîd Savaş, Girê Hekarî'ye ye kadar gerilla düşman ordusuna kök söktürmeye devam etmektedir. Peki bütün bunları görmezden gelebilir miyiz? İnanıyoruz ki vicdanını ve onurunu yitirmemiş her Kürt genci ve genç kadını elbette bunları görmezden gelmemektedir. Gücümüzün faşizmi alt edebileceğini, sendroma sokabileceğini Yja-Star gerillaları öncülüğünde gelişen direnişte gördük. O zaman genç kadınlar olarak arkamızda böylesi güçlü bir orduya sahipsek biz neden harekete geçmeyelim?

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Yukarıda belli yönleriyle bazı hususlara değindik. 2023 yılı hepimiz açısından çok büyük bir mücadele yılı olacaktır. Bu mücadele yılında zaferi sağlamak bizlerin tek iddiası ve amacı olmalıdır. Peki bunu

sağlamak için yeni mücadele yılında nasıl bir katılım sağlamalı? Elbette genç kadınlar olarak erkek egemen zihniyete karşı etkili bir direniş göstermek için her anlamıyla örgütlülüğümüzü büyütme gerekiyor. Bunun farkında olan her genç kadın etrafındaki arkadaşlarını, ailesini, çevresini, mahallesini yani ulaşabildiği her yerde bilinçlendirme faaliyetleri yürütüp örgütsel güç haline getirme sorumluluğuna sahiptir. Faşizmin, erkek egemen zihniyetin bizi hapsedmeye çalıştığı prangalardan ancak bu şekilde kurtulabiliriz.

Özellikle üniversiteli ve liseli genç kadınlar bu anlamda daha fazla olanağa sahiptir. Arayışlar daha yoğun ve sistem gerçekliğini daha duru bir şekilde gördüğümüz zamanlardır. Haksızlığı, adaletsizliği kabul etmediğimiz, bizi kölece yaşama sürüklemek isteyen bütün zihniyet ve kalıplardan uzaklaşmak istediğimiz süreçlerdir. Fakat bunu daha doğru bir zemine oturtmak ve arayışlarımıza rota tutturmak gerekmektedir. Böylesi alanlarda devrimcilik iddiası daha çok gelişir, toplum ve halk gerçekliğine çözüm olma arayışları içerisine girilir. Fakat bu bireyle sınırlı kalmamalıdır, örgütlü bir güç haline dönüşmelidir. Örneğin bir üniversitede bir genç kadın onlarca faşist güruhun saldırısına uğruyorsa ve bu faşistler elini kolunu rahatça sallayarak geziyorsa bunun hesabını soracak bir güç olmalıdır. Zaten kadın düşmanı suçişleri bakanı Soysuz ve onun yargısının da kolluk kuvvetlerinin de bu gibi tipleri beslediğini biliyoruz. Bu anlamıyla yapılan her saldırıyı kendimize yapılmış gibi ele alarak ortak bir mücadele zemininde buluşmalıyız. Bu tarz saldırılara karşı güçlü refleksler açığa çıktığı müddetçe direnişi her alana yayabiliriz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Bu anlamıyla genç kadınlar olarak güçlü bir direniş geleneğinden geliyoruz. Şehit Saralardan Evin Goyîlere mücadele tarihimizde büyük kahramanlıkların sahibi, dünya kadınlarına önderlik etmiş büyük öncü komutanların ardıllarıyız. Mücadeleye de bu bilinç ve inançla sarılmak bizler açısından çok önemli. Zindanlarda Esat Oktayların zulmüne ah

bile dememiş Saralardan aldığımız güçle faşizmin karşısında durmamız gerekmektedir. Tekrardan belirtmeliyiz ki mücadelemizin en sancılı ve en görkemli süreçlerini yaşıyoruz. Fedai kahramanlarımız her şeyden ödün vererek bir an bile tereddüt etmeden düşman ordusunun üstüne üstüne yürüyor. O zaman bu direnişe bir borç olarak mücadele zeminleri yaratmalı, mücadeleyi geliştirmeli ve kahraman şehitlerimize layık bir direnişin sahibi olmalıyız.

Bu temelde yaklaşmakta olan 15 Şubat Uluslararası Komplosu'na karşı "Güneşimizi Karartamazsınız" direnişçileri ruhuyla 2023 yılında da Önderliğimiz etrafında ateşten bir çember misali durarak bizi Önderliğimizden, yaşam hakikatimizden koparmaya çalışan erkek egemen faşist devletten hesap sormalıyız. Bütün direnen genç kadınların direnişe bu temelde sarılacağı ve öncülük rolünü oynayacağına olan inancımızla!

“O zaman bu direnişe bir borç olarak mücadele zeminleri yaratmalı, mücadeleyi geliştirmeli ve kahraman şehitlerimize layık bir direnişin sahibi olmalıyız”

Kod Adı : Vorîn Qesasê Welat
Adı ve Soyadı : Rakip Kuşlu
Katılım Yeri/Tarihi : 2017/Amed
Şehadet Tarihi : Temmuz 2022/MSA

Fedailiğin ve emekçiliğin tanımı; VORÎN QESASÊ WELAT

Nereden başlayacağımı bilemiyorum sanki şu an karşımdasın ve seni sana anlatmak istiyorum. İlk karşılaştığımız andaki parlak, heyecanlı yaşam dolu bakışlarından başlamak istiyorum. Şikefte ilk gelişimdi. Muazzam bir emek ve fedakârlık vardı her tarafta ve de bunun tamamlayıcısı olan heyecanınız fırtına ekibi ve bu ekibin deli rüzgarı atılğan heyecanlı ruhu olan Delil yoldaş...

Seni ilk Delil olarak tanıdık. Arkadaşlar sana ismini büyük komutanımız Delil Doğan'a benzetildiğin için verilmişti. Hepimizin sen de dikkatini çeken ilk şey amacının örgüte, Önderliğe bağlılığının tüm yaşam karelerinde her an canlı yaşaman ve bunun gözlerinde yarattığı o derinlik parlak bakışlar olup yaşama akıyordu.

Okumayı, yazmayı örgütte öğrenmiştin. Beraber okuduğumuz ilk kitabın adı Anneme Bir Gül Verin kitabı idi. Ş. Kendal'ı anlatıyordu. O kitabı okudukça Kendal yoldaş ile karakterinizin ne kadar da

birbirine benzediğini düşünüyordum. Onun gibi güçlü ve öncü bir komutan olacağını yaşamdaki duruşun, fedekârlığın, kadına olan yoldaşlığın ile hepimize his ettirmiştin ve öyle de oldun Tofan yoldaş.

Evet, HPG'ye gittiğim de beni Tofan diye sorabilirsiniz demiştin. Son vedalaşma anından sonra Tofan olmuştun. Daha sonra göremediysen de seni gören bilen yoldaşlardan aldığımız güzel yoldaşlığının haberleri PKK'de ki özlem duygusunun karşılığının hiçbir yerdekine benzediğini bir kez daha senin de bunun hakkında paylaştığın cümleler ile hatırlıyorum. İnsan PKK'de yanındayken bile özlüyor yoldaşını demiştin.

Fedailer kervanına katılma haberini görmeden bir süre önce olmuştu duyalı; Vorin yapmıştın adını ve Önderliğimize doğru yol alan yaşam maratonunda hızlı ve karalı ilerleyişin yoldaşlar olarak bizlerin de gücüne güç katmıştı. 4 Nisan; Önderliğin doğum gününü yaşama sebebimiz olarak tanımladın hislerin ve

duyguların tanımlamaların hep saf, temiz,içten ve de her zaman sana aittiler.

Kurdistan'ın, Amed'in cesur yürekli yiğidi kanında tarihin sayfalarına adını yazmış fedailerin Numan Amedlerin, Çiyagerlerin kanını taşıyan, ardılı olmaya yeminli olan evladı. İsmi biz Kürtlerin marşının ilk keli- mesi olan Raqib, daha o ilk andan

verdiği bir korku. Çünkü her zaman bilirdik ve söyledik bizlerin bizden başka yoldaşlarımızdan başka kimsesi yoktu. Yoldaşlığımızdı bizleri dağlara

bağlayan,özgürlüğe aşık kılan, sevdalandıran. İşte bu kutsal bağın

Önder Apo'nun belirttiği tüm fedai militan özellikleri bağrında taşıyordun

başlamıştı özgürlük arayışın. Yurtsever bir aile de büyümen, önce abin Welat arkadaşın sonra senin yönünü özgür dağlara verdi. Kız kardeşin ile olan anılarını anlatman kadın arkadaşlara olan duyarlı ve samimi yoldaşlığının temellerini nerede attığının ifadesi oluyordu bizler için. Toprağa olan bağlılığın Amed'in zozanlarında koyun otlatırkenki çocuk anılarında saklı. Gerillaya, devrimciliğe hazırlanışının öyküsü oluyor yaşam hikayen ve sonra PKK saflarında hakikatle buluşuyorsun.

PKK'nin sırrına ermiştin, PKK'nin sırrı olan yoldaşlığa ermiştin. Hislerin her zaman çok güçlüydü,hissettiklerini paylaştıktan sonra bunların gerçekleşmesi hepimizi şaşırtırdı. Nasıl bu kadar derin hissedebiliyorsun derdik. Herhangi bir yoldaşa bir yerlerde bir şeyler olduğunda hemen hisseder paylaşırdın. Bunun yanında bir korku kaplardı tüm bedenini,gözlerini. Bu yoldaşını kaybetmenin

yaratıcısı olan bu duyguları yaşamamızı sağlayacak yaşamı yaratan Önder APO'nun fedaisi olmaya bu nedenle yeminliydik.

Önder APO'nun belirttiği tüm fedai militan özelliklerini bağrında taşıyordun ve bunu yaşamın her karesinde görüyorduk. En başta da fedakarlığın; kimse senin korkundan bir şey yerden kaldırıp taşıyamazdı. Hemen atlar "heval" derdin ve tüm yükleri sırtlardın. Kendi elindeki çalışmayı o kadar hızlı ve atik bir şekilde bitirirdin ki sırf diğer bir arkadaşaya yetişip tamamlamak ve yardım etmek için. Canlı atılgan ve sürekli moralli ve büyük bir coşku ile katılırdın yaşama. Yaşamın yoldaşlığın ruhu olurdu. Yüzünden eksilmezdi gülüşlerin herkes bütünleşirdi, attığın kahkalara karışırdı tüm arkadaşların kahkahaları. En başta yoldaşlarına, yaşamın her şeyine her anına karşı duyarlı ve sorumlu bir duruşun

sahibi olman, her şey den önce yoldaşlarını düşünmen daha da güçlü kılardı bağları. Bir kere başımızın üstünde düşmanın keşif uçakları dolaşırken susadığımızı biliyordun ve her şeyi göze alıp gidip elinde su ile dönmüştün. Kızamıyorduk sana. Neden yaptın vurulabilirdin dediğimizde gözlerindeki derin bağlılık kızmamızın önünde engel oluyordu. Çünkü ne olursa olsun eğer bir arkadaşın bir şeye ihtiyacı olduğunu duysaydın onu karşılamak için elinden geleni fazlasıyla yapmaya hazırdın.

Sabahları gün ağarmadan her rojbaşçı arkadaş yanında bulurdu seni. Güneşin doğuşunu izlemeyi çok severdin. Her gün ama her gün kimse sana rojbaş çekmeden bir önceki günün yorgunluğuna hiç

değildir, her zaman ilkler yaşıyor gibiyiz derdin. Çünkü sen her anı her zamanı canlı yaşıydın.

PKK'de tüm tarihimiz boyunca hep tarihi zamanlar, tarihi direnişler ve tarihi anlar yaşadık. Sen de bu tarihi direniş sayfalarında çok erken bir şekilde yerini aldın. 2022 yılının tarihi direnişinde adını PKK'nin tarihi direniş sayfalarına yazdıran tüm yoldaşların yoldaşı oldun. Hayalin olan Dersim ve Amed dağlarında gerillacılık yapmaya gelecek binlerce ardılın olacak. Bu dağlarda senin bizlerde bırakmış olduğun yoldaşlık bağları ile zafere yürüyeceğiz. Yaşam hikayeni duyan seni tanıyan her genç yönünü gerilla saflarına

*Dağları, suları, esen rüzgarı, sevgiyi tanım-
layıp bunlar benim yüreğimin yoldaşları
demiştin*

aldırış etmeden kendin uyanır, gün doğumunu izlerdin. Sanki sen de her gün doğumu ile yeniden doğuyor gibiydin. Bu öz disiplinine hayran kalıyordu tüm arkadaşlar. Kısa bir süre içerisinde çok büyük değişim ve dönüşümler yaratmıştın kendinde. Her an her şey karşısında savaşmaya hazır bir militandın. Savaş kelimesini duymak bile seni heyecanlandırırdı, yerinde duramazdın. Kimsenin o an seni durdurmaya gücü yetmezdi. Çünkü her an intikam duygusu ile yaşıydın. Arkadaşlar heyecan duyduğun 3 şeyden bahsetmeni istediklerin de birincisi savaşa gideceğimi duyduğumda demiştin. İkincisi Bakur'a gideceğimi duyduğumda demiştin; Kuzey dağlarında Amed ve Dersim'de gerillacılık yapmayı çok istiyordun. Üçüncü olarak bir yere yeni gittiğinde çok heyecanlandığını dile getirmiştin. Yaşamın her anı senin için heyecanlıydı. Sende duygular, hisler hiçbir zaman eskimez hep canlı hep yeni kalırlardı. Bu nedenle her an heyecanlıydın. Bir de heval; ilk anlar hiçbir zaman unutulmaz her zaman anlamlıdır derdin. İlk gördüğün arkadaş, köyünden katılıma doğru attığın ilk adımı, yaşadığın tüm ilkleri anlatırken PKK'de insanın yaşadığı hiçbir şey tekrar

verip, PKK'nin yoldaşlığından bir pay almak isteyecek, İsmi Vorin yapıp senin ruhunu, yoldaşlığını çocuk saflığında ve temizliğinde olan gülüşlerini, bakışlarını, bağlılığını öğrenip hakikatten pay almak isteyecek. Kurdistan'ın zaferini, özgür yaşamı isteyen ve bunun uğrunda en fedaice savaşan tüm yoldaşların yoldaşı olan seni tanımak ve bir nebze de olsa anlatabilmek hem zor hem de çok güzel.

Anlattıkça daha da güçleniyor yoldaşlık bağları, ilk yazdığın şiirin başlığı ve ana teması gibi. "Yüreğimin Yoldaşı" demiştin şiirine. Dağları, suları, esen rüzgarı, sevgiyi tanımlayıp; bunlar benim yüreğimin yoldaşları demiştin. Buda ilk yaptığın çalışmaydı. Heyecan yine tüm bedenini bürümüştü. Nasıl anlatacağını nasıl yazacağını bilemiyordun. Yine en sade ve içten duyguların ile anlatıp yazmıştın hislerini. Vedalaşmaları hepimiz gibi sevmezdin fakat her arkadaş ile vedalaşman bir başarı sözü gibiydi senin için. Her gittiğin yerde bir öncekinden daha güçlü daha fedakarca katılırdın yaşamın tüm karelerine. Bu fedaice duruşun seni adım adım zafere götürdü.

**DI TÊKBIRINA KOMPLOYA 15Ê SIBATÊ DE ERKÊN
CIWANAN**

SARA

DI TEKBIRINA KOMPLOYA

15'

Ê SIBATÊ DE ERKÊN CIWANAN

Di têkbirina komploya navnetewî de erkên ciwanan

Ev sala 2023'an ji gellek aliyên ve salekê dîrokî û bi her awayî salekê diyarker e ji bo pêşeroja gelê Kurd û tevahî gelên Rojhilata Navîn. Komploya navnetewî, ku di 9'ê Cotmehê 1998'an de destpêkiribû û bi êsîrgirtina Rêber APO di 15'ê Sibata 1999'an de bi encam bû, 24 salên xwe tijî kiriye û ketiye sala xwe ya 25'emîn. Her wiha Hevpeymana Lozanê ya 1923'an ku perçebûna Kurdistanê û parvekirina herêmê têda hatibû armanckirin ketiye sed saliya xwe. Mîna ciwanên apoyî em vê pêvajoya girîng çawa bigirin dest? Em sala 25'emîn ê komplo û sala 100'emîn ê Lozanê çawa veguherînin sala serkeftinê? Em çawa azadiya fîzîkî ya Rêber APO mîsoger bikin û faşîzmê hilweşînin?

Komplo diyardeyeke dîrokî ya faşîzm û emperyalîzmê ye

Konsepta tasfiye, înkâr û qirkirinê ku bi riya kompoyê tê pêşxistin ne rêbazekê ku ji nişkê ve çêbûye. Bi taybetî li hemberî Kurdan û daxwazên azadiyê yên gelên Kurdistan û Rojhilata Navîn rêbaza komplo bi sedan salan ji aliyê hêzên dagirker û mêtînger ve hatiye esas girtin, da ku ew bikaribin desthilatdariya xwe mayînde bikin. Hîn di sala 1639'an de Kurdistanê bi riya Peymana Qesrî Şirîn parçekirin. Rêber APO dibêje: 'Li gorî min felaketa herî mezin a di dîroka Kurdan de bi komploya faşîst a Tirkê Spî di 15'ê Sibata 1925'an de destpêkir.' Di wê demê de bi awayekî komplowarî tevgera Şêx Saîd tasfiye kirin û jixwe êdî piştî vê yekê Qanûna Îslahata Şerq xistin meriyetê, da ku dagirkirin û mêtîngehkirina Kurdistanê mayînde bibe.

Hîn beriya vê bi pêşengtiya Îngilîstanê bingeha tasfiyekirina Kurdan hatibû amadekirin. Ji bo Kurd nebin beşek ji komara ku nû hatibû amadekirin, ji bo ku Mezopotamya mîna qadekî herî girîng ê jeo-polîtîk parçe bimîne û li ser vî esasî were birêvebirin û pîrsa Kurd bi awayekî kontrolkirî her di rojevê de bimîne rêzê-peymanan çêkirin ku bi Hevpeymana Lozanê jî encama xwe dît. Îngilîstanê, ku derhênerê esasî yê polîtîkaya 'perçe bike – bi rêve bibe' ye, bi vî awayî hişt ku ji milekî ve Kurd bi xwe nebin hêz, taybet herêmen Başurê Kurdistanê di bin kontrola wê de bimînin, netewdewletên dagirker jî ji asta ku dixwazin bihêztir nebin û bi vî awayî ew karibin hegemonya xwe di herêmê de avabikin. Şerê Cihanê duyemîn şûnve ev rola berê ya Îngilîstanê bi piraniya xwe ve ji aliyê Dewletên Yekbûyî yên Emerîkayê (DYE) ve hate wergirtin û bi rengê tevlîkirina Tirkîye nava Hevpeymana NATO'yê de hîn zêdetir pêşket. Gelên ku di nava sînorên Tirkîyê de jiyankirin yek bi yek hatin tasfiyekirin: Ermen, Çerkez, Rûm, Suryan, Tirkmen û herî dawî jî Kurd. Kurd serî hildan, lê bi riya komplo û wehşiyeta qirkirinê li Amedê, Agirî û herî dawî jî li Dersîmê hatin perçiqandin. Ji milê dîtir ve jî hêzên komploger li Başurê Kurdistanê tevgerên vê demê di bin kontrola xwe de hiştin û li Rojhilatê Kurdistanê jî tevgera ku serkêşiya wê Sîmkî dikir ji holê rakirin. Bi vî awayî hêzên emperyalîst sîstema sînorên netewdewletan li herêmê wekî ku dîzayîn kiribûn parastin û di heman demê de jî karta Kurdan ji bo berjewendiyên xwe bikaranîn. Hêzên desthilatdar ên li herêmê jî ji vê rewşê kêmkê razîbûn, ji ber ku bi vî awayî

karibûn siyaseta hundirîn a nîjadperest bidin rûnişkandin û desthilatdariya xwe ser vî esasî berdewam bikin.

Azadiya Fîzîkî ya Rêber Apo tê wateya têkbirina Komplojê

Komploja Navnetewî li hemberî Rêber Apo bingeha xwe dîrokî ye. Ne tesaduf e ku esîrgirtina wî di 15'ê Sibatê de pêkhat, yanî heman roja ku beriya vê bi 74 salan komplo li hemberî Şêx Saîd hatibû pêkanîn û pêvajoya qirkirinê bi awayekî sistematîk li hemberî Kurdan hatibû destpêkirin. Heta derketina Rêber Apo hêzên herêmê yên dagirker û hêzên navnetewî yên emperyalîst gihîştibûn armanca xwe: Her tişt di bin kontrola wan de bû, pêşengên Kurd ên serbixwe hatibûn tasfiyekirin, siyaseta asîmilasyonê bi awayekî herî berfireh li ser kar bû û zikê xwe bi dewlemendiyên Kurdistanê û keda gelê Kurd tijî dikirin. Lê derketina Rêber Apo û pêşketina tevgera bi navê PKK'ê, ku hinekan jî mîna serhildana 29'emîn a gelê Kurd bi nav kirin, hemû plan û hesabên wan hêzan serûbin kir. Ji bo gelê Kurd ronahiyek nû di asoyê de bilind dibû. Ev ronahî tarîtiya faşîzmê şikand û bi demê re tîrêjên xwe avêt tevahî gelên herêmê û gelên bindest ên cîhanê. Ji bo hêzên komploger pîrsgirêkek ciddî derket ku bi demê re bûye metirsiyekê herî mezin di çavên wan de. Sedema pêkhatina komploja navnetewî di esasa xwe de jî ji

demekî de ku li hemû cîhanê tevgerên sosyalîst ji ber bandora têkçûyîna sosyalîzma pêkhatî ji hêzê ketin, PKK her ku çû mezintir bû. Bi hezaran ciwan berê xwe dan çiya û refên gerîla, jin di refên herî pêş de tevî têkoşînê bûn, gelê Kurdistanê li ser linga bû û Rêber Apo bi şiyara 'Di Sosyalîzmê de îsrar, di mirovbûnê de îsar e' hêviyek nû da tevgerên têkoşer û gelên bindest ên li cîhanê. DYE'yê pêngavên xwe yên Afxanîstan û Iraqê piştî encamgirtina komplojê destpêkir û bi vî awayî hewildaye mudexeleyê herêmê bike û vê ji nû ve dîzayîn bike. Jixwe 'Bûhara Ereban' qasî deh sal piştî vê ji bo DYE-NATO bûye bingehek da ku rêjîmên statukoparêz mîna li Lîbya hilweşînin û siyaseta xwe heta astekî li wir hakîm bikin. Bi Suriyê re jî heman tişt xwastin pêkbînin, lê pêşketina Şoreşa Rojava li Bakurê Suriyê bû sedem ku ev plana wan neçe serî. Hîn beriya vê hêzên komploger hewildabûn li ser esasî qûtkirina tevgera azadiyê ji Serokatiya xwe û tasfiyekariya hundirîn PKK'ê teslîm bigirin. Lê Rêber Apo li Imraliyê hemberî sistema herî dijwar a tecrîdê berxweda û mudexele kir, PKK jî li ser vê bingehe xeta xwe û serxwebûna xwe ya şoreşgertiyê parast. Bi riya pêşxistina fikir û felsefeya xwe ve ku guhertina paradîgmaya têkoşînê jî bi xwe re anî, Rêber Apo komplojê vala derxist. Di encam de tevgera azadiya Kurdistanê di van 25 salên dawî de ji berê

“ Bi riya pêşxistina fikir û felsefeya xwe ve ku guhertina paradîgmaya têkoşînê jî bi xwe re anî, Rêber Apo komplojê vala derxist ”

ber vê ye. Piştî hilweşandina bloka Sovyet-Hevpeymana Warsaw, hêzên NATO'yê bi serkêşiya DYE'yê plansaziyek berfireh danîn pêşiya xwe ji bo ji nû ve dîzayînkirina dunyayê û wekî beşek ji vê planê yê herî esasî 'Projeya Rojhilata Navîn a Mezin' pêşxistin. Wan hêzan jî mîna astengiya herî esasî ji bo pêkanîna vê projeyê Rêber Apo û tevgera PKK'ê li pêşiya xwe dîtin. Di

hîn zêdetir mezin bû û fikirên Rêber Apo tesîr li kesayet û gelên têkoşer ên seranserî cîhanê kiriye. Hêzên komploger, ku di hewildana xwe ya tasfiyekirina PKK'ê de biserneketin, di van salên dawî de bi her awayî hewildan komplojê nû û zindî bikin, da ku êdî ji PKK'ê ya ku bûye bela serê wan xilas bibin û bi rehetî wêran û talana xwe ya Mezoptomya û Rojhilata Navîn bînin

serî. Ji bo biserxistina vê yekê ti tiştêkî ku nekirin nemaye. Bi deh hezaran însan xistin zindanan, bajar û gundan hilweşandin, şewitandin û rûxandin, îşkence û tecrîdê kirine rêbaza xwe ya herî esasî, li ser hemû qadên têkoşînê bênavber keşif difirînin û bombebaranê dikin, aboriya xwe wêrankirin û welatê xwe firotin, embar-goyekî hişk dane ser herêmên gerîla, Mexmur û Rêveberiyên Xweser ên Bakur-Rojhilatê Suriyê û Şengalê. Herî dawî jî ji ber ku bi ti şewazekî negihîştin armanca xwe rojane sîlahên kîmyewî li hemberî

têkbirin. Ji bo pêkanîna vê jî tenê riyek heye, ev jî hilweşandina faşîzma AKP-MHP'ê ye.

Mezinkirina Cenga Azdîyê Erka Ciwanên Apoyî ye

Divê em di vê mijarê de zelal bin: Têkbirina Komploya Navnetewî, azadiya fizîkî ya Rêber APO û rizgariya Kurdistanê beriya her tiştî bi rûxandina rêjîma faşîst ku li Tîrkiye serwere pêkane. Pêserojekî xwedî hêvî û rûmet ji bo tevahî Rojhilata Navîn jî bi vê yekê ve girêdayî ye. Niha behsa hîlbijartinên îsal pir zêde tê kirin û raste ku giringiyeke xebatên hîlbijartinê û siyaseta

“Beriya her tiştî tecrîdekî mutleq li ser Rêber Apo ferzkirin, li Îmraliyê sîstema îşkenceya herî giran dane rûnişkandin”

gerîla karanîn. Jixwe beriya her tiştî tecrîdekî mutleq li ser Rêber APO ferzkirin, li Îmraliyê sîstema îşkenceya herî giran dane rûnişkandin. Hikumeta faşîst a Erdoğan-Bahçelî bi desteka hêzên navnetewî çî derfet û hêz di destê wan de hebû ji bo vî karî seferberkirin, lê negihîştin hedefa xwe ya esasî. Komploya Navnetewî ku bi pêşengtiya Rêber APO û berxwedana gel û gerîla hate vala derxistin, divê êdî bi azadiya fizîkî ya Rêber APO bi temamî were

legal jî heye, lê divê tu kes, bi taybetî tu ciwanekî apoyî xwe nexapîne. Tu rêjimekî faşîst bi riya hîlbijartinê ji desthilatdariyê nakeve. Jixwe taybetmendiya bingeîn a faşîzmê ewe ku hebûnekî antî-demokratîk e. Zora faşîzmê bi zimanê ku ew fêmdike tê birrîn, ev ziman jî zimanê lûleya tifenga gerîla ye. Gerîlayên Kurdistanê di van du salên dawiyê de li Zap, Avaşîn, Metîna û tevahiya Kurdistanê berxwedanek bêhempa ya lêhengane dane meşandin. Bi

“

Em Cenga Azadiyê ku bi pêşengtiya gerîla tê meşandin mezin bikin”

”

saya xwîna keç û xortên pêşeng ên qehreman ku xwe li pêşiya hêzên faşîst ên dijmin kirine mortal û canê xwe ji bo parastina axa Kurdistanê feda kirine, em îro li ser lingên xwe ne. Di heman demê de jî ev artêşa mezin a dewleta tirk ku 24 saetan propagandaya wê tê kirin beramberî gerîla bêçare maye, jihevketiye û çokê wan li hev dikevin. Fikrîn ku bi hovîtiyekê bêsînor karibin encamê bigirin, lê bi vî rengî jî nikaribûn gerîla tasfiye bikin. Êdî dema vê hatiye ku em vê berxwedana mezin veguherînin hemleya dawî ya azadiyê. Divê em bê teredut derba mirinê li vê dijminê bixin. Tê zanîn ku te marek birîn kir di halê xwe ya herî bi tehluke de ye. Divê, yan tu bikaribî derba mirinê lêbixî yan jî ji destpêkê ve tiştê nekî. Rewşa dijminê dagirker, bi nav rêjîma faşîst a Erdoğan, bi vî awayî ye. Niha erka ciwanên Kurdistanê, erka ciwanên welatparêz, erka ciwanên apoyî ev e ku derba mirinê li faşîzmê bixin. Em vê çawa dikarin bikin? Em Cenga Azadiyê ku bi pêşengtiya gerîla tê meşandin mezin bikin. Tevlîbûna nava refên azadiyê yên gerîla ji bo vê herî esas e. Em wekî ciwanên apoyî divê hertim mezinkirina

refên şoreşê ji xwe re wekî erk û berpirsyartiya herî mezin bibînin. Em bizanibin ku derba herî mezin ku em li komployê û sîstema dagirkeriyê bixînin, tevlîbûna gerîla ye.

Yê ku nikaribe xwe bigihîne qadên gerîla jî gelek kar û xebatên ku dikare ji bo mezinkirina Cenga Azadiyê bike hene. Tolhildana şehîdan, xwedîderketina li Rêber APO û hedefkirina rêjîmê li herderê mumkin e. Ji bo vê tenê hinek cesaret, afrînerî û insyatîf lazime. Her kes li cihê ku lê ne, xwe bi hevalên xwe re rêxistinbikin û bi ser dijmin de biçin. Serhildana gelê Rojhilatê Kurdistanê û Îranê li holê ye û carekê din îspat kir ku dema gel bixwaze ti zilmekî jî nikare wê bide sekinandin.

Di 25 saliya komploya navnetewî de û di 100 saliya Lozanê de em dikarin bi hev re dijmin têkbibin, azadiya fîzîkî ya Rêber APO mîsoger bikin û bi vî awayî Kurdistanê rizgar bikin. Werin Cenga Azadiyê, werin em bi hev re sala 2023'an bikin sala serkeftinê!

Sara Arkadaşla biz çok uzun yıllar bir arada kaldık. Grup döneminde de bir kez görmüştüm, Ankara'ya; Tuzluca'yı'a gelmişti, bizim mahalleye de gelmişti. Yanlış hatırlamıyorsam 76 yılıydı. Daha sonra zindanda yan yana geldik. Zaten Elazığ'da yakalandılar. O büyük 79 Elazığ operasyonu ile yakalanmıştı. Orada tek kelime etmeden direnen tek arkadaşı. Kendisine yapılan bütün işkencelere rağmen herkesin ifade vermesine rağmen tek kelime kabul etmemişti, tek kelime söylememişti. Büyük bir direniş göstermişti. Zindanda da öyle, özellikle vahşet döneminde bütün direnişlere öncülük eden bir arkadaşı.

Kadın yapısı bizden izoleydi. Diyarbakır cezaevinde onlar erkek tutukluların iletişim kuramayacağı, izole bir yerdediler.

Bütün kadın yapısını tek başına yürüten, yöneten o oldu. Eğer Sara o koşu'ta olmasaydı düşmanın çok ciddi bir itirafçılaştırma dayatması, ihanet dayatması vardı. Hepsini koruyan kollayan, anaç bir duruşla hepsini kanatları altında tutan, savrulmaların önüne geçen, herkese moral, herkese

güç veren herkesi ayakta tutan bir duruşu oldu. Büyük bir kahramanlık ve direniş sergiledi. Öyle ki düşmanın bile saygı duyduğu, düşmanın bile mesafeli yaklaşmaya ihtiyaç duyduğu, ciddi yaklaşma mecburiyetinde kaldığı bir duruşun sahibi oldu.

Cezaevinden sonra biz Sara arkadaşla Önderlik sahasında beraber kaldık. Avrupa'da da beraber çalıştık, Mexmur'da da beraber kaldık, dağda da beraber kaldık. Sara arkadaşla uzun bir geçmişimiz var. Sayısız anılarımız var kuşkusuz, hatıralarımız var. Onları anlatsak yetmez. Çok fazla şey var.

Sara öz disiplini çok güçlü bir arkadaşta. Mesela zindanda olsun, dışarıda olsun, Önderlik sahasında olsun, Avrupa'da olsun, dağda olsun, düzenli olarak sporunu yapardı. Kendi günlük programını yapan ve ona sadakatle bağlı olan ve sürekli programlı yaşayan, düzenli yaşayan bir arkadaşta.

Hassas özelliklerini anlatayım; hijyene çok dikkat ederdi, disipline çok dikkat ederdi. Son derece ilkeliydi. Gevşemeyen ve gevşetmeyendi. Sara'nın olduğu yerde asla kimsenin

derece sağlam bir duruşu olan arkadaşta.

Sara'nın en temel özelliklerinden bir tanesi de gerçekten de yoldaş canlıydı. Arkadaşlarına çok büyük değer verir, onları asla yüzüstü bırakmazdı. Hele birinin moral sorunu olsun, birinin bir sağlık sorunu olsun, birinin zorlandığı bir şey olsun mutlaka el atar yardımcı olur, destek olurdu. Arkadaşlarını asla zayıf bırakmayı kendine yedirmeyen, yanındaki güçlenmesini isteyen, sağlamlaşmasını isteyen, onun için emek, çaba serf eden bir arkadaşta.

Sara arkadaş asla yalana ve yalancıya asla tahammül etmeyen bir arkadaşta. O kadar sağlam bir kişilikti. Kuşkusuz Sara'nın anlattığı "Hep Kavgaydı Yaşamım" kitabında kendisini eksiksiz anlatmış aslında. Her şeyi ortaya koymuş. Yani Sara'yı tanımak isteyen, Sara'nın kitabını okumalıdır. Herkes gibi hayatında hatalar da olmuştur, herkes gibi yetersizlikler de yaşamıştır, yöntem sorunu yaşamıştır ama Sara ilkeli biriydi, ilkelerine bağlı biriydi. Çalışkan biriydi, arı gibiydi. Hep çalışır hep koştururdu. Asla zamanını beyhude harcamayı kendine yediremezdi. Böyle bir şeyi Sara'ya kimse kabul ettiremezdi. Sara gibi arkadaşlar kolay bulun-

"Hep Kavgaydı Yaşamım" kitabında kendisini eksiksiz anlatmış aslında. Her şeyi ortaya koymuş. Yani Sara'yı tanımak isteyen, Sara'nın kitabını okumalıdır"

asla cesaret edipte ciddiyetsizlik yapabilmesi asla mümkün olmazdı. Sara'nın olduğu yerde ciddiyetsizlik yapamazsınız, laubalilik yapamazsınız. Politik espiriler, sosyal espiriler noktasında sorun olmazdı ama Sara'nın yanında ciddiyetsizlik gösterilemezdi. Onun bir disiplini, oturmuş bir yaşam tarzı vardı. Ve onu çevresine mümkün olduğu kadar yayardı. Ağır olmayı, ciddi olmayı, kafayı çalışmaya yormayı, göreve kilitlenmeyi, herkese dayatan ve kendisini de buna göre olan son

muyor, dünyaya kolay gelmiyor. Sara gibi bir düzine kadın olsun, dünyayı değiştirebilir.

Mutlaka insanın kendisini yenilemesinin gerekliliği vardır. Bu konuda herkes gibi araştırmaya, incelemeye her devrimci gibi öğrenmeye meraklı, yeniliklere, yeni fikirlere açık, tartışmaya açık bir yapısı, karakteri vardı.

Sara'nın yokluğu hissediliyor. Sara'yla PKK ve Sara'sız PKK farklı gerçekten. Sara bu örgütte seçkin biriydi. Öyle boşluğu

kolay doldurulabilecek biri değil, tarihi bir kişilik. Çok soylu bir duruşu vardı. Yemesine, içmesine, fiziğine; her şeyine dikkat eden bir arkadaşı.

Kurduğu yaşam disiplininin asla taviz vermezdi. Günlük olarak ne planlamışsa onu yapar, onu yaşardı.

Anılarımdan bir tanesini anlatacağım hala beni derinden çok etkileyen, etkilemeye devam eden bir hatıramız var. Sara Avrupa'ya gidecekti. Düzenlemesi yine oraya olmuştu ve hiç gitmek istemiyordu. Yanıma hatırlı istemeye geldi ve "ben gidiyorum" dedi. "Nasıl gidiyor-sun?" dedim. "Bir araba çağırdım gide-

meğerse koltuğun ara boşluğundan içeri girmiş. Sara gitmek istemiyordu.

Daha sonra arkadaşlar haber veriyorlar pasaportunu bulduk diye. Sonra gelip vizesini almıştı. Son güne kadar da

ceğim, orada işimi yapacağım, bu sefer olur umarım" dedi. Vize vermiyorlardı. Ben de "Nasıl şoförle mi gideceksin, ben seni tek başına bırakmam, arabayı durdur beklesin ben de geliyorum" dedim. Geldim üstüme bir şeyler giydim, beraber gittik. Tam vizesini ayarlayacakken Sara "pasaportumu kaybettim" dedi. Yani pasaportuyla gidip başvurması lazım ki işi olsun. Tam o esnada Sara'nın pasaportu kayboldu. Sonra dağa yeniden döndü. Daha sonra Sara'nın kaldığı yerde bulunan arkadaş Sara'nın pasaportunu buluyor,

gitmek istemiyordu. Süleymaniye'den uçağa binecekti ve gitmeden bir gün önce mektup yazmıştı bana. Uçağa binmeden önce de bir arkadaşına verip "bunu heval Metin'e ulaştırın demiş" O mektup halen yanımdadır. O hikayeye ilgili bölümü okumak isterim mesela.

"Farklı bir aksilik olmazsa yarın gidiyorum. Biliyorsunuz bu alanda çalışmalar çok zorlu, çok yönlü, çok zorlu çalışma alanları buralar. Önceki süreçlerde de kendi isteğimle gitmedim, ya da çok tercih

ettiğim bir alan değildi. Ama bu defa ne ruhum, ne bedenim ne de mevcut atmosfer el vermiyor. Gitmek istemiyorum. Ruhumu alabildiğine boğuyor bu gidiş. Bakalım ne olacak. Ama çok hayırlı olacağına benzemiyor. Bunu hep hissettim.”

Sara sezgileri çok güçlü olan bir kadındı. Gitmeden önce çok kötü şeylerin olacağını sezmişti. Bu son gidişi. Yazdığı tarih 3 Temmuz 2012. Yani altı ay önce. İçinde ona dair iyi şeylerin olmayacağını kuşatan

yönlendirilmediği ya da bir merkezden yönetilmediğine dair kimse bizi ikna edemez. Fransa’ya o kadar zarar veren, Fransa’nın her şeyine zarar veren, sokaklarını kirleten, sokakta esrar satan, eroin satan, kadın ticaretiyle uğraşan bir sürü göçmen var. Fransa’nın halkına, topluma bir zarar veren varsa böyle ayak takımı olan bir sürü göçmen var. Niye onlara değil de belli bir terbiyesi olan, belli bir dünya görüşü olan, belli bir disiplini olan,

“Bu hareket kendisine, yöneticilerine, sempatizanlarına ya da üyelerine dönük hiçbir saldırıyı cevapsız bırakmaz. Kendisine yapılan hiçbir kötülüğü unutmaz”

bir his... Ama gitti tabi. Sara bir örgüt kadınıydı, düzenlemesi oraya olmuştı, gitmek istememesine rağmen gitti ve bildiğimiz o büyük acı bize yaşatıldı.

Bu olay olduktan sonra çok etkilendim. Burada canhıraş bir çığlık var aslında “Gitmek istemiyorum, orada iyi şeyler olmayacak” diyor. Hissediyor altı ay öncesinden. Tabi bu olaydan sonra bu daha büyük bir anlam kazandı. Şimdi o güne dönsek tutarım bırakmam herhalde gitme derim.

Sara’nın katledilmesi herkesi çok etkiledi. Büyük bir kayıp, yeri öyle kolay doldurulamayacak bir kayıp.

Sara’nın katledilmesinden sonra 10. yıla denk gelecek yeni bir katliam yaşadık biliyorsunuz. İşin içinde hiçbir tesadüf yok. Sara’nın şehadetinin 10. yılını anma toplantılarının yapıldığı bir süreçte Sara’nın izinde yürüyen kadınlara dönük, bu organizasyon içinde yer alan arkadaşlara dönük yeni bir katliam gerçekleştirildi.

Görüyorsunuz düşman çok ısrarlı. Sizin şehitlerizi anmanızı bile burnunuzdan getiririz demeye getiriyorlar. Sara’nın anılmasına bile tahammül edemiyorlar. Onu bile kana buladılar. Fransız ırkçı denen o adamın kendi başına yaptığı hiçbir şeyden etkilenmediği ya da

belli bir amacı olan ya da Fransa’ya zarar verecek hiçbir etkinlik içinde yer almayan, hatta buna karşı duruş gösteren Kürtlere dönük, Kürt Hareketinin temsilcilerine dönük, çalışanlarına dönük, sempatizanlarına dönük böyle bir katliam yapıldı? MİT tarafından örgütlendirildiği, yönlendirildiği, doğrudan kendisine mal edilemeyecek böyle bir kişiliği bulup hazırladıkları açığa çıkıyor. Bunun tartışılır bir yanı bile yok.

Sara’nın yeniden yeniden hatırlatılmasına tahammül edemedikleri için, istemedikleri için bu katliamı yaptılar. Ne yaparlarsa yapsınlar Sara’nın da intikamı alınacak, Sara’nın takipçilerine yönelik saldırıların da mutlaka hesabı sorulacak. Kimse kendisini kandırmasın.

Bu hareket, kendisine, yöneticilerine ya da sempatizanlarına ya da üyelerine dönük hiçbir saldırıyı cevapsız bırakmaz. Kendisine yapılan hiçbir kötülüğü unutmaz. Bunu herkes bilsin. Bu harekete kötülük yapan onun gazabına uğrar. Bugün olmaz, yarın olmaz 10 yıl sonra olur, 100 yıl sonra olur, hiç sorun değil. Bu gazabı yaşayacaklar.

Tarih Bilinci Bugünü Gözmemizin En Temel Yöntemidir

Tarihi; insanın zihniyet birikimi olarak değerlendirirsek, insan eliyle yaratılan her şeyin de bu zihniyet birikimine dayalı olarak gerçekleştirildiğini görürüz. O halde bütün pozitif ve beşeri bilimlerin hepsi tarih bilincinden, tarih biliminden, tarih olarak ifade ettiğimiz insanın zihniyet birikiminden kaynaklanmış ve ona dayalı olarak geliştirilmiştir. Bu ne anlama geliyor? Tarih bilimi ne kadar gelişirse, diğer bilim dalları o kadar çok geliştirebilir. Tarih biliminde ne kadar zayıf kalınırsa, diğer bilim dallarında da o kadar geri kalınır. Diğer bilim dalları gelişir, tarih bilimi geride kalır diyemeyiz. Öyle olsa önceliği diğer bilim dalları alır. Halbuki hem realite hem de tarihsel gerçeklik öyle değildir. İnsanın tarihsel bilincin gelişim durumu kesinlikle böyle değildir. Bu nedenle değişik bilim dallarında gelişmek için tarih bilimini geliştirmemiz gerekiyor. Tarihsel olarak insan aklının en ileri gelişim düzeyine ulaşmamız gerekiyor. Zihniyet dünyamızı güçlü, zengin yaşam gerçeklerinin çeşitli boyutlarını anlayabilir hale getirmemiz gerekiyor.

İnsanın aklı, toplumsal akıl, oluşan tarih bilinci oluyor. Başka bir yerden insanın yaşam gerçeğini çözebilme, anlayabilme durumu yoktur. O halde insanın kendini, toplumu, doğayı tanıması toplumsal bilinç sayesinde oluyor. Toplumsal bilince dayalı olarak gelişiyor.

Hem toplumsal doğanın (ikinci doğa) hem de doğanın (birinci doğa) kavranmasında en temel yeri tarih bilimi tutuyor. Diğer yandan toplumsal gerçekliğin, yaşam gerçekliğinin anlaşılması açısından özgür yaşam gerçeğinin özelliklerinin bilinmesi önem kazanıyor. Onlara bağlı, onu yaşar hale gelinmesi de tamamen tarih bilincine bağlıdır.

Bir insan veya bir toplum ne kadar tarihsel olarak bir zihniyet birikimini doğru şekilde gerçekleştirmiş olursa o kadar hakikate yakındır. Yani yaşamı o kadar doğru anlamaya, onun gereklerine uygun hareket etmeye, özgür iradeli olmaya yakın demektir. Yaşamı bilerek, anlayarak, planlayarak, örgütleyerek gerçekleştiriyor demektir. Bunun tersi de tarih bilincinin zayıf ya da olmaması da insanı hakikatten, özgür yaşamdan, yaşam gerçeğinden o kadar uzak kılar, basitleştirir. Anlayarak, planlayarak bir yaşam sürdüren değil de refleksleriyle, çevrenin yönlendirmesiyle, sürüklenerek bir yaşam sürdüren hale gelir. Öyle bir yaşamın da verimi olmaz. İnsan ve toplum yaşamına herhangi bir katkısı ortaya çıkmaz. Ne kadar tarih bilinci, o kadar bugün ki yaşamın çözümlenmesi, özgür yaşam hakikatinin anlaşılması ve ona ulaşılması demektir.

Tarih bilincinden yoksunluk insan ve toplum olmaktan çıkmayı ifade eder

Bu konu toplumların var oluşuyla, özgür yaşamıyla ilgili bir konudur. Bir toplumun toplum olarak var olma, toplum olarak kalma ve özgür yaşama ulaşmada başta gelen unsur; tarih bilincidir. Toplumların bugünün yaşamını anlayacak, çözümleyecek, örgütleyecek bir bilince ulaşması demektir.

Tarih bilinci merkezi uygarlık döneminde üzerinde en çok tartışılan, mücadele edilen bir konudur. İnsan aklının ve emeğinin ürettiği 'artık değer' üzerinde mücadele, hırsızlık, egemenlik arayışı ortaya çıkmaya başladığından itibaren bunun yapılabilmesinde iki temel yöntem izleniyor. Birisi 'zordur' çok çeşitli biçimlerde zor kullanımı, şiddet uygulama, oluşmuş artık değeri böyle bir zor gücüne dayanarak ele geçirme, yağmalama, talan etmedir. Diğeri ise bilinç ve düşünce gücü olarak bir insanın veya toplumun kendi emek gücüne sahip çıkar durumdan uzaklaştırılmasıdır. Ya da emek gücünün değerini yeterince anlayamaz ve ona yeteri düzeyde sahip çıkamaz hale getirilmesi oluyor. Zorla 'artık değer' sömürüsü gerçekleştiği gibi bilinç çarpıtmasıyla da gerçekleştiriliyor. Hatta tarihsel olarak bilinenin aksine daha fazla artık değer sömürüsü bilinç çarpıtılması ile gerçekleşiyor. Özellikle günümüzde kapitalist modernite sistemi bunu çok daha fazla uyguluyor, liberalizm denen ideolojik yapılanmanın bütün marifeti bunun üzerine kurulmasıdır.

Önderlik, "Kapitalizmin gücü, silahından ya da parasından değil, liberalizminden geliyor" dedi. Bununla insan zekâsının, onu ifade eden tarihsel olarak birikmiş bilincin çarpıtılmasını, zayıflatılmasını ifade ediyor. Öyle ki emek değeri güçlenmiş ama onun ne anlama geldiğini bilemeyen, ona sahip çıkamayan bir duruma getirilen birey veya toplum sömürülmeye, egemenlik altına alınmaya, egemenlik altında tutulmaya açık bir toplum veya birey haline getirilmiş oluyor. Herhangi bir zora ihtiyaç kalmadan neredeyse kendi rızasıyla sömürülür, baskı altına alınır hale geliyor.

Bu bakımdan merkezi uygarlık güçlerinin, iktidarcı ve devletçi güçlerin elinde baskı ve sömürü uygulamada iki temel silah var. Biri zor aygıtları, diğeri bilinç çarpıtma aygıtlarıdır. Bilinç

köreltme; saptırma, zayıflatma durumudur. Bunun da başında tarih bilinci geliyor. Çünkü bütün bilimlerin anası tarih bilimidir. Eğer her şey biraz da tarih bilincine bağlı olarak gerçekleşiyorsa; insanın ve toplumun varlığı, özgürlüğü buna dayalı olarak var oluyorsa, o halde insanı ve toplumu baskı ve sömürü altına almanın önemli bir yöntemi olan bilinç saptırmasında da en başta gelen tarih bilincinin saptırılması, tarih biliminin köreltilmesi olur. Bunu, egemen uygarlık güçleri çok bilinçli, örgütlü ve oldukça planlı şekilde yapıyorlar. Özellikle kapitalist modernitenin ulus-devlet sistemi, Önderliğin savunmalarda toplum kırım olarak tanımladığı bir düzeyde bilinç köreltme, bilinç saptırmayla uğraşiyor.

Toplum kırımın özü, zihniyet kırımıdır

Bir kere özgür zihniyet yapısı kırıldı mı, insan ve toplum daha rahat sömürülür olmaktan da öteye, gönüllü, istekli, kendi rızasıyla sömürülür, egemenlik altına girer hale geliyor. Bu, köleliğin katmerleşmiş ve derinleşmiş halidir. Bu nedenle bütün egemen, iktidar ve devletçi güçler bilinç köreltmeyle, özellikle de tarih bilincinin zayıflatılmasıyla uğraşmışlardır. Bunu kuşkusuz tarihi yok ederek, tarih gerçeğini toplum yaşamının gündeminden çıkararak yapmaya kalkmıyorlar; öyle yapsalar hileleri daha açık görülebilir. Neyle yapıyorlar? Tarihin içini boşaltarak özünü saptırıyorlar. Tarihi canlı bir yaşam gerçeği olmaktan çıkarıyor, ölü, kendisinden yararlanılamayan, aslında biraz yük durumuna düşen, yine nostalji olarak tanımlanan tatlı veya acı anılar biçiminde yaşanmış sayılan kronolojik bilgi yığını haline getiriyorlar. Kendileri tarihin canlı özünden yararlanır, insan ve toplum gerçeğini derinliğine anlayacak bir bilinç durumu ortaya çıkarırlarken, toplum içinse tarihi öldürülmüş, içi boşaltılmış, posa haline getirilmiş bilgi yığınları biçiminde sunarak, onunla oyalıyorlar. Tarihin içini boşaltıyorlar, tarih bilinci bu biçimde köreltiliyor.

Bu maksatlı ve bilinçli bir durumdur. Dolayısıyla tarihi bu biçimde anlamak

yanlıştır. Tarihi sadece kronolojik bilgiler yığını olarak görmek değil de insan ve toplum gerçeğini yaşayan, bugünü aydınlatan, geleceğe yön veren birikimi olarak görmek; yaşanmış olanın gelecek yaşam için içerdiği dersleri görebilmek, onları açığa çıkarabilmek tarih bilinci oluşturunun esasını, özünü ifade ediyor. Tarih bilincine sahip olalım derken, bunu görmemiz, anlamamız gerekiyor.

Tarih bilinci, bugünü çözmemizin, anlamamızın en temel yöntemidir. Onsuz insan ve toplum var olamaz. İnsan ve toplumu tanımlayan zihniyet gücü oluşamaz. Tarih bilinci sadece kronolojik bilgiler, olay ve olguların yer ve zamanların bilinmesi değildir. Bu yaklaşım tarih bilincinin özünü boşaltmaktır. Dolayısıyla canlı, insan ve toplum yaşamına yön veren, onun geleceği hakkında öngörü oluşturmalarını sağlayan bir bilinç durumudur. İnsana bugünü anlayıp geleceği tasarlama gücü veren bilinç durumudur.

Sömürgeci egemenliğin sadece ekonomik, siyasi boyut içermediğini, diğer iktidar ve devlet egemenliğinden öte ulusal ve kültürel boyutlar içerdiğini biliyoruz. Kürdistan üzerindeki 'sömürgeci egemenlik' diye ifade ettiğimiz devlet ve iktidar sisteminin sadece siyasi tahakküm ve ekonomik sömürü amacı gütmeyişini, tümüyle ulusal ve kültürel bir egemenliği, sömürüyü ve asimilasyonu içerdiğini iyi biliyoruz. Önder Apo buna, "Kültürel soykırım rejimi" dedi. Sadece siyasi, ekonomik gücü sömürme değil, dil, tarih, kültür olarak toplumun ortaya çıkardığı birikimleri sömürme, ele geçirme ve kendi hizmetine koşmayı amaçlıyor. Bu tarz, sömürülerin en kapsamlısı, en katıdır. Bundan daha ağır bir sömürünün topluma dayatılma durumu yoktur. Toplumun sadece emek ve artık değer gücüne dönük bir sömürü değil, dil-tarih-kültür olarak toplumun yarattığı her şeye dönük bir sömürü durumunu ifade ediyor. Toplumun tarih boyunca var ettiği bütün değerleri, toplumsal özü sömürmeyi, emmeyi, kendi egemenliği altına almayı ve geriye posası çıkmış bir toplum bırakmayı öngörüyor. Bu kadar çok boyutlu ve derinlikli bir sömürüyü yürütmek için de topluma buna uygun bir egemenlik

biçimini, buna uygun bir saldırı biçimini yöneltmesi gerekiyor. Kültürel soykırım rejimi böyle ortaya çıkıyor. Birey ve topluma saldırının en katmerlisi böyle gerçekleştiriliyor. Birey ve topluma normal artık değer sömürüsünün çok ötesinde bir saldırı yöneltiliyor. Fiziki ve zihni saldırılar en uç noktada uygulanıyor. Zor boyutunun soykırım, katliam düzeyinde uygulanması; fiziki katliamı, yok etmeyi öngörecektir, içerecek bir düzeye çıkarılması yaşanıyor. Bilinç saptırma ise, tümüyle tarih bilincinin yok edilmesi olarak gerçekleşiyor. Bir bireyi ve topluluğu birey ve toplum olmaktan çıkarmanın en etkili yolu onu tarihsiz kılmaktır; kendine ait bir zihniyet birikiminden yoksun bırakmaktır.

Tarih bilincine saldırı demek, zihniyete ve düşünceye saldırı demektir

Bir toplumu ulusal, kültürel varlık olarak yok etmek; ulusal, kültürel değerlerini sömürebilmek için onu tarih bilincinden yoksun bırakmak bu işi yapmanın en kolay yöntemi oluyor. Bu anlamda en çok tarih bilincine saldırı oluyor. Tarih bilincine saldırı demek, zihniyete ve düşünceye saldırı demektir. Bireyin ve toplumun kendine ait bir zihniyetinin, düşünce birikiminin bırakılmaması, bu temelde oluşmuş her şeyin yok edilmesi, sömürülmesi demektir. Böyle olunca birey ve toplum kendi gerçeğini göremez, kendisi için düşünemez, çıkarlarını bilemez, kendisi açısından özgür gelecek tasarlayamaz, planlayamaz, ona yönelemez hale geliyor. Bu da başka değerlere bağlanmayı, toplumsal başkalaşmayı, başka toplumlar haline dönüşmeyi getiriyor.

Kürdistan'da en çok uygulanan budur. Kültürel soykırım rejiminin en çok saldırdığı alan burasıdır. Hedefledikleri kültürel soykırımdaki başarıyı tarih bilincinin yok edilmesindeki başarıya bağlıyorlar. O nedenle ayrı bir tarih anlayışı ve bilincinin oluşmasına fırsat vermek istemiyorlar. Kürtleri toplum olmaktan çıkartarak özümseyebilmenin, ulusal başkalaşıma uğratabilmenin temel yöntemi olarak tarih bilincinden yoksun kılmayı öngörüyorlar. Bunu bilinçli yapıyorlar; öyle plansız bir olgu değildir.

Tarih bilincinin yok edilmesi; özgürlük bilincinin, vatan bilincinin yok edilmesidir

Önderlik savunmaları ayrı bir tarih bilinci oluşturuyor; Kürt toplumunu tarih bilinci temelinde tanımlıyor. Kültürel soykırım rejiminin bütün çabalarını ve planlarını yıkıyor, boşa çıkarıyor. Öyle oldukça siyasi-askeri bakımdan yöneltecekleri hiçbir saldırıyla sonuç alamayacaklarını görüyorlar.

Bilinç birikimi olarak tarih, yurtseverlikle, halkçılıkla, toplum olma gerçeğiyle bağlıdır. Tarih bilincinin yok edilmesi; özgürlük bilincinin, vatan bilincinin yok edilmesidir. Ortadan kaldırılması ya da böyle bir bilincin ortaya çıkıp, gelişmesine imkân tanımama olarak değerlendiriliyor. Bütün bunlara karşı Önder Apo, baştan beri iktidarcı-devletçi egemen sistem gerçeğini, yine sömürgeci, kültürel soykırım gerçeğini derinden idrak etti. Böyle bir sistemin saldırı oklarını tarih bilincine yönelttiğini, toplumu tarih bilincinden yoksun kılarak ve toplumu buna dayanarak toplum olmaktan çıkarmayı öngördüğünü bildiği için, kültürel soykırım rejimine karşı mücadelenin merkezine tarih bilincini oturttu.

Kültürel soykırıma karşı varlık ve özgürlük mücadelesinin temeline tarih bilincini koydu. Tarih bilincinden yoksunluğu insan ve toplum olarak yok olma, biçiminde değerlendirildi. Varlık ve özgürlüğü de tarih bilincinin oluşumuna dayandırdı. “Ne kadar kapsamlı ve derin bir tarih bilinci oluşturulur, tarihten dersler çıkarılırsa o kadar toplum olarak var olunabilir, toplum haline gelinebilir” dedi. Toplumun tarih bilincini oluşturmak için bütün düşüncelerini, arayışlarını tarihsel temellere oturttu. Yeni bir tarih bilinci, çizgisi, tezi geliştirmeye yöneldi. Önder Apo’nun savunma ve çözümlemelerinde yoğunca bu konu üzerinde durması bu nedendir. “Toplumu tarihsiz olarak tanımlamak, tarihten koparmak asla mümkün değil” dedi. Toplumu, tarihin yarattığı bir realite ve olgu olarak gördü. Kürt toplumunun da var ve özgür olmasının kendi tarih bilincine bağlı olarak gerçekleşeceğini değerlendirerek tarih

bilinci üzerinde önemle durdu. Tarih bilinci oluşmadan, sömürgeciliğin hiçbir saldırısına karşı doğru ve yeterli mücadele edilemeyeceğini değerlendirdi.

Bir toplumun, varlık alanlarına saldırı karşısında direnmesi için, onu var eden gerçekliğe tümüyle sahip olması gerekiyor. İşte bu da tarihsel toplum olma bilincidir. Tarih içinde şekillenmiş dil, kültür ve yaşam ortaklığında kendini ortaya koymuş bir bilincin var olması, yaratılması olarak gördü. Bütün mücadelelerinin temeline bunu koydu. Temel mücadeleyi zihniyet mücadelesi olarak gördü. Önderlik baştan beri Kürt toplumuna dayatılan sömürgeciliğin en tehlikeli yönünün zihniyete, düşünceye yöneltilecek boyutu olduğunu, sömürgeciliğin en tehlikelisinin zihniyet ve düşünce kırımı olduğunu değerlendirdi. En tahrip edici asimilasyonun, zihniyet asimilasyonu olduğunu ifade etti. İnsanların toplum olma bilincinden yoksun kılındığını, bundan yoksun olan, kendini tanımayan ve dolayısıyla gelecek öngöremeyenin de var olamayacağını, özgür olamayacağını, fiziki olarak var olsa da bunun başkalarına hizmet etme temelinde, kölelik tarzında bir var oluş olacağını açıkça ortaya koydu. Bütün çalışmalarının merkezine tarih bilinci oluşturmayı, yeni bir zihniyet oluşturmayı koydu. Mücadelesinin merkezine ideolojik mücadeleyi, zihniyet mücadelesini yerleştirdi. Bütün çabalarını, toplumun tarih bilincini yeniden oluşturmaya yöneltti. Burada başarı sağladığı, gelişme yaratabildiği oranda da topluma yöneltmiş ekonomik ve siyasi saldırılara karşı bilinçlenme, örgütlenme ve mücadeleyi geliştirdi. Siyasi ve askeri mücadele boyutları aslında tarih bilincinin gelişmesine dayalı olarak ortaya çıktı, gerçekleşti, gelişti. Başarı, tarih bilincindeki derinliğe bağlı oldu. Ne kadar tarih bilincinin doğru gelişimi, derinliği oluştuysa o kadar siyasi ve askeri mücadelede doğru yöntem, tarz geliştirme ve başarıyla uygulama gerçekleşti.

Devam Edecek...

ÖZ YÖNETİM TOPLUMSAL YAŞAMIN DOĞAYLA UYUM İÇİNDE OLAN DEMOKRATİK KOMÜNAL YAŞAMIN KENDİSİDİR

Devletin toplumsal yaşama girmesiyle, toplumsal yaşamda onarılması çok zor sosyal ve kültürel sorunlar ortaya çıkmış ve bu sorunların daha çok büyümesi son yüzyılın en büyük sorunu olan katı ulus devlet ve kapitalizm/emperyalizm olarak karşımıza çıkmaktadır. Devlet hem sınıfların ortaya çıkmasına yol açmış, toplumsal yaşamı ve değerleri yok etmiş hem de kapitalizmin egemenlik savaşlarına yol açmış, savaşlarla hayatı cehenneme çevirmiştir. Sınıflı sistemlerin en tortusu ve sonuncusu olan kapitalizm, her türlü insani değeri posası çıkıncaya kadar kullanmış, insanda duygu ve sevgi bırakmamıştır. Maksimum kâr amaçlı hareket eden kapitalizm teknolojiyi çılgınca kullanmasıyla doğada da büyük tahribatların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Ekolojik yıkım korkunç boyutlara ulaştı ve gezegenimiz tehlikeli bir noktaya gelmiş bulunuyor. Bunların hepsi, kontrol edilemez doyumsuzluk ve sahip olma

hırsından kaynaklanıyor. Bütün bunlar, insanın doğal yaşamdan ne kadar koptuğunun sonuçlarıdır. Doğal yaşam ve öz yönetim toplumsal yaşamın doğayla uyum ve ahenk , en büyük insani ve toplumsal değerlerin yaşamın kendisi olduğu demokratik komünal yaşamın kendisidir.

Bu sistemde devlete ve hiyerarşik yapıya yer yoktur. Özgürlüğün ve toplumsal değerlerin düşmanı olan devlet, sınıfların, savaşların ortaya çıkmasına neden olmuş, toplumu sermayenin hizmetlerini yerine getiren bir nesne haline getirmiştir. Devletin olmadığı bir öz yönetim düzeninin olmasının, toplumlar için ne kadar önemli olduğu, içinde yaşadığımız sınıflı/ devletli sistemin toplum üzerindeki derin etkilerine ve toplumsal değerlerin nasıl da yok edildiğine bakarak anlayabiliriz. Devletin toplumsal yaşama egemen olduğu bir yaşamı, zehirlenmiş

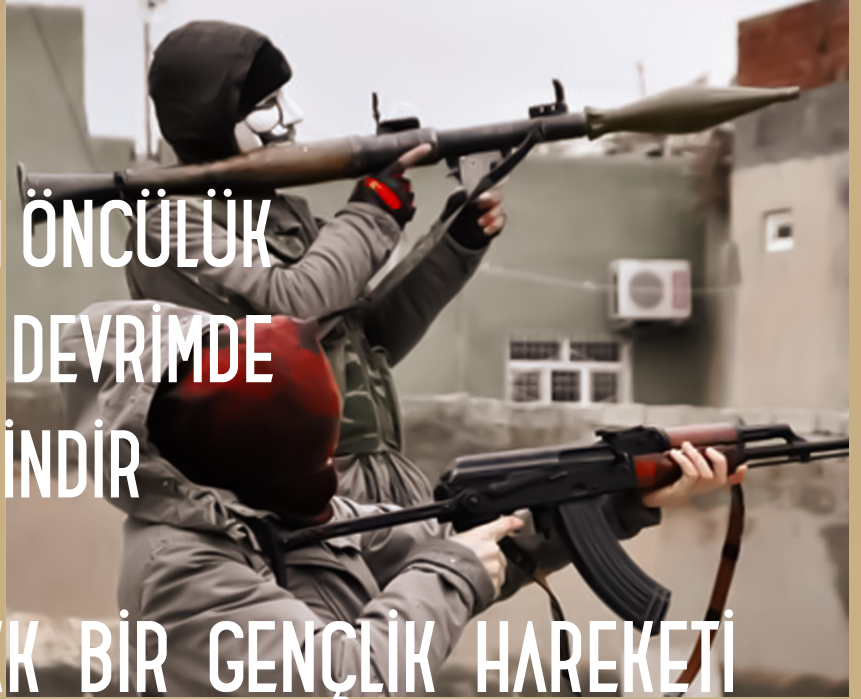
ve kirletilmiş yaşam olarak göreceğiz. Reel sosyalist ülkelerde bile, devlet alabildiğince güçlendirildi ve ancak güçlü sosyalist devletle sosyalizmin korunabileceği düşünüldü. Oysa, topluma düşman olan devletin, sosyalistinin olmayacağı düşünülemedi. Sosyalizm öz yönetimsiz olmaz. Öz yönetim de sosyalizmsiz olmaz. Toplumsal emeği gözetmeyen ve toplumsal üretimi toplumun maddi/manevi/sosyal/ekonomik yaşamı için kullanmayan bir öz yönetim ve sosyalizm anlayışı olmaz. Kürt Özgürlük Hareketi, reel sosyalizmin pratiğinin yol açmış olduğu olumsuz sonuçları değerlendirmiş, sosyalizmin ancak öz yönetim ile kurulacağını tespit etmiş ve yeni bir paradigma geliştirmiştir.

Kapitalizmin kullandığı geleneksel ulus devlet mantığıyla da ulusal sorunların çözümsüz kaldığı, halkların kardeşliğinin gelişmediği görülmüştür. Devleti derinliğine yaşayan toplumların öz yönetime

ve devletin olmadığı bir düzene gelmeleri zor oluyor. Kürtler, devlete mesafeli oldukları için, öz yönetim modelini kavramaları ve yaşamaları pek zorlayıcı olmuyor ama bölgenin gerici ve statükocu güçleri, emperyalizmin desteğiyle devleti ve sınıflı sistemi yaşatmanın uğraşı içindeler ve bunun için her yolu mübah görüyorlar, özel ve kirli bir savaş yürütüyorlar. İşte burada, devrimci/yurtsever gençliğin önemi ortaya çıkıyor. Gençlik toplumun hem geleceği hemde en aktif/dinamik/enerjik kesimidir. Gençliğin öncülük ettiği bir devrimde başarı kesindir. Çünkü PKK bir gençlik hareketi olarak kuruldu ve hala gençtir. PKK savaşçılarının çoğunluğu gençlerden oluşuyor. Kürdistan devrimi bir gençlik ve kadın devrimi olarak tarihe geçecek. Çünkü genç kadınların devrimde aktif yer aldıkları ve gereken rollerini oynadıkları görülüyor. Kadınların aktif yer aldıkları bir devrimin gelişmemesine ve köklü hale gelmemesine imkan yoktur.

“GENÇLİĞİN ÖNCÜLÜK
ETTİĞİ BİR DEVRİMDE
BAŞARI KESİNDİR

ÇÜNKÜ PKK BİR GENÇLİK HAREKETİ
OLARAK KURULDU VE HALA GENÇTİR”

Bunun örneğini 2015-2016'da Öz yönetim direnişlerinde gördük. Çiyager, Zeryan, Nucan, Xebatkar ve Axinler öncülüğünde gelişen özyönetim direnişleri Kurdistan tarihinde yerini alması bir sonraki dönem için çok öğretici olacaktır. Devrimci Halk Savaşı'nın hiç unutulmayacak olan bu örneği her anlamıyla bir deneyim olarak karşımıza çıkmıştır. Kurdistan gençliği mahallelerini, sokaklarını şehirlerini işgalci faşist TC rejiminden korumuş ve ne pahasına olursa olsun bulunduğu mekânı terk etmemiştir. Öz yönetim direnişlerinin gelişmesine dönük anlam biçmeyen ve bunu gerekli görmeyen, bir kaybediş olarak ele alan zihniyet işgalci sömürücü devletin özel savaş politikalarına en derinden maruz kalmıştır diyebiliriz. Bu anlamıyla öz yönetim direnişlerini, direnişin şehitlerinden, günlüklerinden okumak ve anlamak en doğrudur. Bu anlamıyla gençlik nasıl bir mirasın sahibi olduğunu daha iyi kavrayacaktır.

Öz yönetimin, pratik yaşamda insan ilişkilerine ve bireye, özgür bireye yansıması, bireyin iktidara sevdalı olmaması, güce tapmaması ve aslında bir Derwiş gibi yaşamasıyla gerçekleşir. Ekonomik ve siyasi gücün bir kişinin ve bir grubun-kesimin elinde olması, ilgili kişiyi-kesimi-grubu toplum karşısında bir güç yapar ve toplumsal yaşamı ve özgürlüğü tehdit eder. İşte bundan dolayı, ekonomik ve siyasi gücün doğrudan politikleşmiş toplum tarafından yönetilir ve denetlenir olması gerekmektedir. Toplum, kendi ekonomik ve siyasi değerlerine sahip çıkmazsa, bir asalak-sömürücü sınıfın peydalanması kaçınılmaz olur. Sovyet sosyalizmi çözüldüğünde, ne üdüğü belli olmayan bir asalak sınıf ortaya çıktı ve Sovyet halkının onlarca yıllık emekleriyle kazandıkları ekonomik ve siyasi değerleri

gasp ettiler. Bu duruma düşmemek için, çok dikkatli hareket etmek gerekiyor. Düşmanın en tehlikelisi, ağacı kemiren kurdun içte çıkması gibi ortaya çıkandır. Ağaç sağlam olmadımı kurtlaşmaya açık olur. Toplumsal gelişimde de ilkeli ve tutarlı olunmazsa, toplumsal değerlere sahip çıkılmazsa

“ÖZ YÖNETİM, PRATİK YAŞAMDA
İNSAN İLİŞKİLERİNE VE BİREYE,
ÖZGÜR BİREYE YANSIMASI,
BİREYİN İKTİDARA SEVDALI
OLMAMASI, GÜCE TAPMAMASI
VE ASLINDA BİR DERWİŞ GİBİ
YAŞAMASIYLA GERÇEKLEŞİR”

kokuşmuş bir sistem ve klik oluşur. Nitekim, ilkel komünal sistemin kölecisi ve devletli sisteme evrilmesi bu gibi nedenlerden dolayı oldu. Toplumun politikleşmesi çok önemlidir. Militan, sadece silah kullanmasını bilen değil, kendi kendisini yönetmesini bilen, politika üretebilen, eleştiriye ve öz eleştiriye açık olan, olumsuzluklara müdahale edebilen ve toplumsal değerleri ölümüne savunan ve koruyandır. Devrimci militan, insani değerleri en derinden yaşayandır, temsil edendir ve koruyandır. Devrimci militanlık sadece askeri cephede değil, devrimci gelişimin yeşerdiği toplumsal yaşam içinde kendisini daha çok gösterir-göstermelidir. Silahı cephede düşmana karşı iyi kullanan siyasetide sosyaliteyide toplum içinde toplumsal yaşamı güçlendirmede, ve geliştirmede iyi uygulayabilendir. Devrimci militan, aslında

toplumsal yaşamda devrimci sanatçı olmayı başarabilendir.

Derwişçe yaşayanlar sınırlara/devlete/ iktidara/egemenliğe ve dünya malına itibar etmez, bir lokma bir hırka misali yaşarlar. En değerli yaşam bir hırka bir lokma misali sade ve mütevazı yaşamayı başarmaktır. Doğal yaşam budur. İnsanlık, ancak doğal yaşarsa kendi kendisini yeniden keşfeder. İşte bunun yoluda öz yönetimleri oluşturmak. Tabi öz yönetimler, birilerinin, birilerinden beklentiye girmesiyle olmaz. Devletten beklentiye girmekle hiç olmaz. Her şeyi devletten bekleyenler, devletin kulu olmaktan kurtulamazlar. Devletin, anarşist bir zihniyetle, koşullar ne olursa olsun, kısa sürede ortadan kalkmasına imkan yoktur ama öz yönetimlerin kurulmasıyla ve toplumun doğrudan öz yönetime katılımıyla ve toplumun kendi her sorununu çözmesinin geliştiğı koşullarda devletin toplum üzerindeki etkileri zaten kendiliğinden yavaş yavaş kırılır. Toplum öz yönetimle güçlendikçe devlet zayıflama sürecine girer. Devletin toplumsal yaşama girmesi uzun sürdüğü için, çıkması da kısa sürede olmaz ama öz yönetimlerin gelişmesiyle devletin toplum üzerindeki etkileri zaten kendiliğinden yavaş yavaş biter. Öz yönetim anlayışı, devleti kabul etmediğı gibi, devletin getirmiş olduğı bütün olumsuzluklara karşı savaş açar. Bunlar, sınırlar, emperyalist savaşlar, sınıflar, sömürü, milliyetçilik/ırkçılıktır.

Toplumların özgürlüğü için bunların kesinlikle yok edilmesi gerekiyor. Sadece teknik olarak ve şeklen değil, esasen kültürel olarak, alışkanlıklar olarak, karakter olarak, ruhsal ve psikolojik olarak yok edilmesi gereken, devletli sistemin toplumda ve bireyde oluşturduğu bir ur ve hastalıktır. Özgür birey otoriteye boyun eğmeyen ve başı dik duran bireydir. Yeni insan ise, sevgide/ duygusallıkta, merhamette iyi derecede kendisini geliştirmiş insandır. Toplumsal

değerler için kendilerini feda edenler, bu konuda en yüksek mertebeye ulaşan devrim şehitleridir. Toplumsal değerlerin yaşanılabilir hale gelmesinde en büyük emeğin sahibi devrim şehitleridir. Toplumun öz yönetimini hedeflemeyen bütün devrimler karşı devrime dönerler. Bu, birçok sosyalist ülkede oldu. Devrim, toplumun kendi düzenini kurmaktır, bir iktidar değişimi yapmak değildir. Birçok ülkede, devrim, devrimci güçlerin devlet iktidarını ele geçirmesi ve sosyalist bir devlet rejimini kurmak olarak algılandı ve sonuçları toplum için ağır ve kötü oldu. PKK önderliği bütün bu olumsuz gelişmeleri masaya yatırdı, yeniden değerlendirdi ve toplumsal kurtuluşun ancak devletten uzak durmayla gerçekleşebileceğı sonucuna ulaştı.

Sınıfları ortadan kaldırmak, bireyde burnu havada olmamak, kimseyi küçümsememek-hakir görmemek, kendini kimseden üstün görmemek, birileri üzerinde otorite ve egemenlik kurmamak, paraya ve mülke sevdalı olmamak, sevgi dolu ve insancıl olmak olarak gerçekleşir. İnsan sevgisi, ortaklaşarak üretim yapmak, bütün faaliyetlerde kolektivizmi esas almak ve mülkiyetin ortak kullanımı yeni insanın sahip olması gereken en temel ölçülerdir. Öz yönetim bu ve buna benzer değerler üzerinden inşa olur. Öz yönetimin inşa süreci, insanın kendisini yenilemesiyle aynı paralellikte olur. Toplumsal politikada erimek, toplum için gerekli her fedakarlığı yapmak, toplum için üretim yaymak, kendini her bakımdan toplumla var etmek, yeni ve özgür bireyde aranması gereken en temel ölçülerdir. Aşırı bireycilik ve bencillik toplumsal değerlere ve yaşama zarar verir, bireyi toplum için bir virüs yapar, bundan kaçınmak gerekiyor. Öz yönetimde hiçbir bireye ayrıcalıklı yaşam ve imtiyaz yoktur. Baştan sona toplumsal çıkarlar ve toplumun yaşamı gözetilir ama bireye de toplumsal sınırlar içinde özgür birey olarak yaşama hakkı tanınır...

FAŞİST TC ÖZEL SAVAŞ DEVLETİNİ ÜNİVERSİTELERDE YIKALIM

Kürdistan'da özgürlük savaşının yürütüldüğü her alanda mücadele gerçekliği çok yönlüdür. Özgürlük mücadelemizin yürütüldüğü alanların en stratejik olanlarından biri de kuşkusuz üniversitelerdir. Üniversiteler tarihte aydın gençliğin yetiştiği alanlardı. Devrimcilerin, aydınların, Yazarların, düşünürlerin, bilim insanlarının yetiştiği merkezlerdi. Bir anlamda üniversiteler topluma öncülük yapacak aydın kişiliklerin yetiştiği merkez rolünü oynadılar. Üniversitelerin yakın tarihte oynadığı en önemli rol 68 devrimci gençlik kuşağının oluşmasına sunduğu katkıdır.

O yıllarda gençler üniversitelerde yeni fikirlerle tanışır. Bunlar demokratik, sol-sosyalist fikirlerdir. Fikirler genç beyinlerin süzgecinden geçirilerek tartışılır, temellendirilir ve örgütlenirdi. Siyaset, bilim, felsefe

konularında derin okumalar bu okumalarla birlikte sorgulamalar da geliştirdi. Her okunan okunduğu gibi kabul edilmez, derneklerde, kampüslerde, dersliklerde okunanlar tartışılır, ölçülüp tartılırdı. Tabi ortaya çıkan tartışmalardan çıkan sonuçlara göre bir kararlaşma ve oluşma süreci başlardı. Devrimci mücadelede pratik adımların atılmaya başladığı süreç de tam da bu oluşma zamanındadır. Yani düşünsel ve fikirsel sorgulamalar yeni çelişkiler yaratır bu çelişkiler yeni arayışlar geliştirdi. Her oluşum bu arayışların geliştiği süreçlerde yaratılırdı.

Devletçi egemen sistemlerin tümü istemeden vesile oldukları bu devrimci güç yaratımının önünü alma kararı verdiler. Üniversiteler sisteme kadro yetiştiren misyonlarından uzaklaşıyor gittikçe genç devrimcilerin toplandığı ve yetiştiği devrim yuvaları oluyordu.

Üniversitelere müdahale etme kararının verildiği tarih 68 devrimci hareketinin ortaya çıktığı yıllardır. O yıllarda Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya gibi devrimci önderler ortaya çıktı. Bu devrimci önderler genç yaşlarında darağaçlarında asıldılar. Birçokları zindanlarda işkencelerden geçirildi, bazıları bu zindanlarda sindirilip tasfiye edildi. Tüm örgütlenme alanları daraltıldı, legal örgütlenmelerin önü alındı. Yeni fikirlerin ve düşüncelerin yaratıldığı öğrenci dernekleri kapatıldı, kitaplar yasaklandı. Üniversiteler için yeni yönetmelikler getirildi. Kampüsler şehirlerin dışında inşa edildi. Öğrenci gençlik halktan uzaklaştırıldı. 80 darbesinin sıkıyönetiminde üniversiteler polis yuvalarına dönüştürüldü. Üniversite gençliğinin siyasetten uzaklaştırılması için her türlü anti demokratik uygulamanın yasal zemini oluşturuldu.

Tüm bu anti demokratik uygulama, politika ve yöntemler tek yönlü ya da kısa vadeli geliştirilmedi. Uzun vadelere yayılmış sert ve yumuşak yöntemler şeklinde planlandılar. Hatta bu yöntem ve siyasetler sistemli işleyen ve işletilen bir mekanizmaya dönüştürüldü. Mekanizmanın işletilebilmesi için ideolojik altyapı hazırlığı yapıldı. Popüler kültür, seks-spor-sanat üçlüsü, tüketim kültürü, eğlence merkezleri, uyuşturucu madde bağımlılığı öğrenci yaşamının vazgeçilmez parçaları oldu. Olabildiğince algıların yönlendirilecek kıvama gelmesi, kişiliklerin alıktırılması öngörülüyordu. Çok sorgulamayan, çelişki yaşamayan çabuk unutan, anlam yoksunu bireylerin yetişmesi esastı. Çelişkisiz, her şeyi olduğu gibi kabul eden sorgulamayan, ezberleyen bir genci yürütmek ve yönetmek kolay olacaktı. Oysaki bu gençler toplumun öncüleri olacaktı, fakat mevcut sistem bu gençleri politikalarıyla törpüledi yontu ve kendilerine zarar vermeyecek çocuklara dönüştürdü.

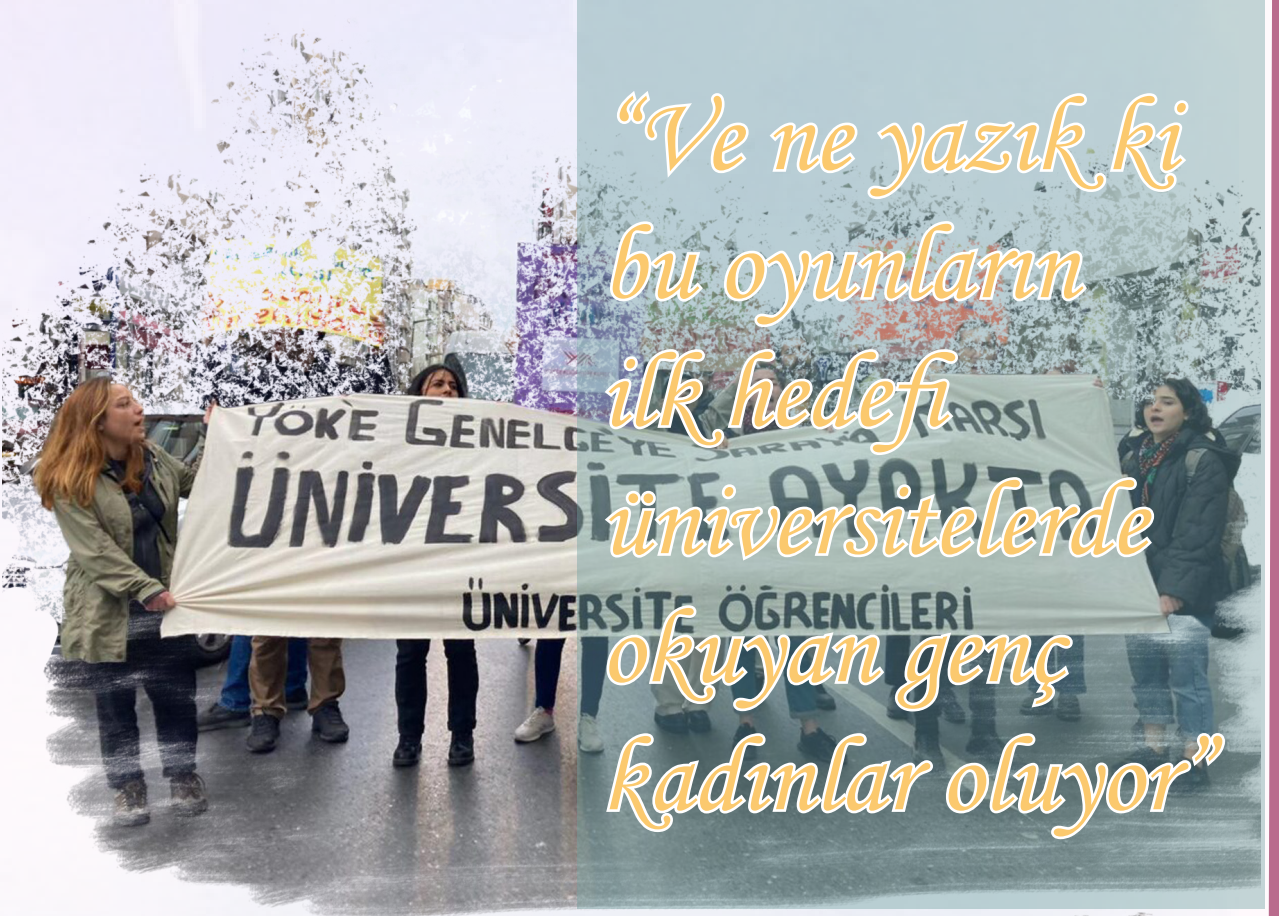
Özel harp ya da özel savaş diye

tanımladığımız savaş aygıtı tüm bu politikaları üreten bir makina oldu. Her şeyin görüldüğü gibi olmadığı gerçeği özel savaş yönteminin anlaşılıp çözülmeye başladığı zamandan itibaren ortaya çıktı. Toplumun politikleşmesiyle birlikte özel savaş aygıtı tanımlanmaya ve anlaşılmaya başladı. Toplum ilk süreçlerde böylesi bir aygıttan bihaber yaşıyordu. Birçok gerçeği polisiye filmlerinde izlediği karakterlerden yola çıkarak anlıyordu. Genel bir toplum mühendisliğinin uygulama alanında olduğunun bilincinde değildi. Kimi zaman bir denek olduğunu ve kullanıldığının farkında olmuyordu. Elbette özel savaş aygıtı için tüm toplumsal alanlar bu savaşın yürütülebileceği alanlardı. Bu yüzden her birey her insan kendi planlarına ve programlarına göre şekillendirilmeliydi. Üniversiteler bu alanların başında geliyordu. Bu alanda başarılı olmanın yolu yumuşak savaş yöntemi oluyor. Yukarda da belirttiğimiz gibi üniversitelerin sistem için tehlike olmaktan çıkarılması için bazı yumuşak yöntemlere başvuruluyor. Dikkat edilirse içinde bulunduğumuz son yüzyıl içinde etkili bir öğrenci hareketi ya da öncülüğüne şahit olunmadı. Kısmi bazı lokal eylemlilikler oldu elbette, fakat bu eylemlilikler mevcut potansiyelin çok çok gerisinde kaldı.

Özel savaş kimi yönleriyle anlaşılmış görünse de tüm incelikleriyle ve kapsamıyla kavranmadığı anlaşılıyor. Birçok özel savaş oyunu yaşam gerçeği gibi kanıksatılmaya çalışılıyor. Ve ne yazık ki bu oyunların ilk hedefi üniversitelerde okuyan genç kadınlar oluyor. Özgürlüğe susamış, onun arzu ve istemiyle yaşayan genç kadınlar üniversitelerde liberal yaşam içinde bunu elde ettiklerini sanıyorlar. Genç kadınlarda dar sınırlar içinde kimi kararlar verebilmenin irade olduğu yanılgısını yaratıyor. Belki her şeyi değiştirebilecek güce sahip değilim fakat en azından kendi hayatımı değiştirebiliyorum diyebiliyor. Halbuki

içinde yaşadığımız toplum o toplumu yürüten sistem değişmeden kendi bireysel yaşamımızın değişmesi bir şey ifade edecek mi? Biraz konfor, biraz maddi imkan bir ev belki bir araba, iyi bir sosyal statü ya da

rıldığı gerçeğiyle karşı karşıya kalıyoruz. Bir kadının isterse sahip olamayacağı hiçbir şey yoktur. Ya da bir kadının isterse yapamayacağı hiç bir şey yoktur. Şu sonuç ortaya çıkıyor kadınlar istedikleri her şeye ulaşabilecek güce sahip ve buna rağmen iste-

kariyer... tüm bunlar ulaşılması hedeflenen büyük gaye ve hayaller olarak kodlanır. Belki birçok genç kadın için hayalini bile kurmaya cesaret edemediği hayaller olarak görülebilir. Fakat bunlar ezberlenmiş yaşam alışkanlıklarındaki kimi kodlardır. Hayal dediğimiz bireyin kendisine ait olandır fakat 19. Ve 20. yy'nin klişe hayali; ev-iş-araba oluyor. İnsan hayal gücü bu kadar zenginken nasıl oluyor da bu kadar hayal kurma kıtlığı yaşıyor? Neden herkes bir ev, iş ve araba hayali kuruyor ki ?Farklı bir hayal kalmadı mı acaba?

Özel savaşın böylesine sinsî zihin oyunları oynadığı anlaşıyor. Neden tüm algılar tek yöne doğru diye sordüğümüzda bu algıların yönlendi-

meyi bilmiyorsa bu durumda özel savaşın yaptığı onun neyi istemesi gerektiğini kodlaması oluyor. Bu tehlikeli zihin oyununda bir kadının her yönüyle kendisini sorgulaması gerekiyor. Ne kadar kendisi olabiliyor, ne kadar kendi kurduğu hayallerin peşinde yürüyor, gerçekten hayallerinde istediği kadar özgür olabiliyor mu? Varlığını borçlu olduğu topluma karşı kendisini yeteri kadar sorumlu görüyor mu yoksa sadece bazı bireysel kurtuluş hayalleri mi var? Bu soruyu sorunca bazıları elini kaldırıp ben falanca insani yardım vakfına üyeyim ya da sosyal yardımlaşmada çalışıyorum, doktorum ve hayat kurtarıyorum diyebilir. Toplumsal kurtuluş ve liberalizmden kopuş

toplumsal görevleri doğru anlamaktan geçer. Ulus devlet canavarının değirmenine su taşıyarak toplumsal kurtuluş sağlanamaz. Bireysel kurtuluşu sağladığını sanmak kendini toplumsal gerçeklerin dışında yaşıyor sanmakla eş değerdir.

Tüm bu yakıcı gerçekler tahlil edilerek yaşanmadığı için genelde kendi

sorgulamak gerekiyor. Her iki sözleşmenin karşılıklı söz verme olayı olduğu sanılsa da mülkleşmenin farklı biçimleri olduğu apaçıktır. İşte üniversiteler tüm bu zihniyet inşalarının hazırlık aşaması oluyor. Genç kadınlar bu temelde kişiliklerini sistem ihtiyaçlarını karşılama temelinde şekillendiriyor.

Üniversitelerin çok planlı ve sistemli bir şekilde bu düzeye getirildiğini

“Ve ne yazık ki bu oyunların ilk hedefi üniversitelerde okuyan genç kadınlar oluyor”

kararlarımı kendim veriyor, kendi geleceğimi kendim kuruyor, bir başkasına muhtaç olmadan kendi ayaklarımın üzerinde duracağım deniliyor. Bu duygu ve bu istemlerle yaşamak bir kadın için önemli ve gerekli istemlerdir. Devlet ise bu istemleri güvence altına alan ‘güvenli bir kapı’ olarak görülüyor. Bir erkeğe muhtaç ona bağımlı bir yaşam sürdüreceğime kendi maddi bağımsızlığımı elde ederim fikri oldukça cazip geliyor. Başta kabul edilmeye bilir fakat bu anlayış ve algı bir genç kadın için yağmurdan kaçıp doluya yakalanmak gibi bir şey oluyor. Burada anlaşılmayan bir gerçek ortaya çıkıyor ki o da en zalim ve en zorba erkeğin devlet olduğu gerçeğidir. Devlet erkek egemen aklın kendisini sistemleştirdiği bir kurumdur. Erkek aklın kendisini ideolojik olarak en iyi örgütleyebildiği toplumun tüm yarıklarına nüfuz edebildiği alanların başında devlet geliyor. Bir kadının devlet kurumlarında aradığı özgür yaşamı bulamayacağını itiraf etmek en doğrusu olacaktır. Evlilik ve devletin ücretli kadrosu olmak arasındaki sözleşme farkının ne olduğunu

belirttik. Yine bu sistemin karşısında duracak olan genç kadınların iradeleridir. Çarpık özgürlük anlayışından kurtulmak özgür irade olmanın temel koşuludur. Kölelik sorununun olduğunu bilme, özgür olduğunu sanmaktan daha değerli ve çok daha doğru bir çıkarımdır. Her şeyden önce genç kadınlar olarak yaşanan kölelik sorunundan kurtuluşu sağlamak gerekiyor. Kölelikten kurtuluşun yolu toplumsal tarihi değiştirme ve bu tarihe kadın iradesini katmakla bulunur. Tüm genç kadınların özgürlük tarihimizin yazımında oynayacakları rolün bilincinde olarak bu günün direniş ruhuna katılmaları gerekiyor. Rojhilatê Kurdistan’daki direnişlerden, Zap, Avaşin ve Metina direnişine kadar öncülük rolünü oynamalıdırlar. Devrimci direniş ruhuyla tüm genç kadınlar üniversitelerden sokaklara sokaklardan dağlara akan devrimci bir nehir olmalıdırlar. Tüm genç kadınların bu özgürlük nehrinin yatağında gürül gürül akacağına ve mutlaka başaracaklarına olan inancımızı belirtiyoruz.

Çalakiyek ji Çiyayên Xakûrkê

2021 em li Eyalata Xakûrkê bûn. Êrîşên dijmin li hemberî Avaşîn, Zap û Metîna destpêkirî bû. Li ser vî esasî di xeta Zagrosê de Pengava Bazên Zagrosê hate destpêkirin. Em jî weke Eyaleta Xakûrkê pêwîst bû rolê xwe di vî pengavê de bileyîzin. Li ser vî esasî me jî plansaziya çalakiyêkirî kir. Cîhê kî ku wisa em li bawer bûn me xwest em çalakiyêkirî bibandor li dar bixin. Ji bo na vî jî keşif kirin pêwîst bû ku em çalakiya xwe bikin û yekser paşve bikişin. Me plansaziya xwe li ser vî esasî kir.

Beriya çalakî em çûn arazî û me arazî keşif kir. Bes zelalbûyînek çênebu. Weke tedbîr me got em ji nêz de keşif bikin û bi vî şêklî çalakiya xwe li dar bixin. Me çek û amurên xwe yên leşkerî amade kir. Cîh jî kemek dûr bu me jî erzaq û tiştên xwe ya jiyanî jî amade kir. Em sê kes bûn. Şehîd Kemal Spêrtî, şehîd Çekdar Giravî û ez bûm. 25'ê meha Tirmehê bû, em li rê ketin hatin Dola Oso.

Ev jî Herema 44 de dolek wisa tenge. Hedefa me navbera Şehîd Axîn û Şehîd Şahan de bû. Di navbera wan de sîlsîleyekî bihevve giredayî hebûn. Hedefê me jî li wîr bu. Heta 27'ê mehê me keşfa xwe kir. Me keşfa xwe û amadekariya xwe kir û li ser vî esasî me bîryara xwe da û me bi tarzê sizme çek rakiriba. Cîhê hedefê me jî zehmet bû di navbera du giran de bû. Di navbera herdu giran de rê dihat çêkirin û ev leşkerên liser gir jî disekînin li ser girê xebatê rê digirtin.

Me jî hedî hedî sizme kir, ne şaş bim heya seat 4, 4.30 me sizmeya xwe kir. Heya 3-4 metre em nêzî mewzi bûn. Di nav mewziyê de me eskerek dît. Piştî çalakî destpê kir, beriya dijmin lêde me lêda. Dijmin dirêjkirî bû, di nav rehavetekî mezin de bû. Hêvî nedikirin ku em biçin di vî astê de çalakiyek bikin. Di

"Wisa me mezekir nêzî kendalê de 50-60 leşker xwe liser me bicîh kiriye, nêzî 15-20 leşker jî di nava dolê de dewriye davêjin"

vî esnayê de çalakî destpêkir. Ji ber gonê wîr jî bilind bûn, esker jî nêzî 3-4 metre jorê xwe di vî gonê de dirêj kirîbûn. Me wî eskerî nedîtîbû û çalakî destpê kir.

Eskerek di xew de bû û li ber lingê heval Kemal de şiyar bû. Di wî esnayê de heval Kemal meze dike esker di bin lingê wî de ye zaten û namluyê xist serî wî de û bi vî awayî esker mirî.

Em çûn ser herdû cenazeyên ku hem me di mewziyan de kuştiye û hem jî ya heval Kemal kuştiye. Bes ya ku di araziye de bûn sîlaha wan nîn bû, ya din mewziyan de sîlahên wan hebû. Me wisa çek ji wan rakir. Di pevçûn de çavê me zêde li derdorê neket. Di derdorê her du tepeyan de leşker jî hebûn. Me BKC rakir û em wisa di paş de hatin.

Me çek girt û em paş de hatin, di vî esnayî de heval Çekdar jî di leşkerên din dabu.

Heval Çekdar tenê yek leşker ditîbû ji ber ya din dema çalakî destpêkirîbu xwe avetîbû pişt kevîran de. Di giraniya keşif û bombardimanê de wisa hêdî hêdî em derketin. Me nêzî kîlometreyek xwe dûr xist. Dema em cihê xwe de bûn dijmin operasyon dabû destpêkirin. Me jî derdorê xwe kontrol dikir. Me digot dijmin ger êrîş bike

em di pusuyê de ne em lêdin. Wisa me mezekir nêzî kendalê de 50-60 leşker xwe liser me bicîh kiriye, nêzî 15-20 leşker jî di nava dolê de dewriye davêjin. Liser vî esasî me jî xwest em pozisyona xwe bigirin, dema nêzî me bibin em li wan jî bidin.

Piştî ku me pozîsyona xwe girt, dijmin xwe nêzî me kir. Di nava dolê de çemekî hebû, çem 3-4 metre fireh bû. Em vî aliyê çem bûn, dijmin jî aliyê din. Di daristanê de patîkayekî derbas dibû. Nêzî 10 leşker derbas bûn û çûn, piştê 2 esker ji grubê xwe qut bû xwe berda di nav dolê de. Hêdî hêdî xwe nêzî me kirin, nêzî wî milî çem heya 4 metre jî xwe nêz kir, em her sê jî pusuyê de bûn û me lêda. Li wîr pevçûnek dem kurt qewimî. Ew her dû leşkerên ku xwe berdane gel me me wan herdu jî kuşt. Me xwest em biçin ser bes yekîniyekî din li piştî me bû. Heval Çekdar zaten di wî yekîniyê ket pevçûnê de. Rastî jî bi ri-hêkî fedaî çû ser. Di wî pevçûnê de şehîd ket.

Sekna Heval Çekdar zaten di wî derî de moralek di me de çêkir. Ji ber ku sekneki fedaî bû û ev di me de hîn mezintir hêrs çêkir. Bes dijmin nehîşt em cenazeya heval Çekdar rabikin bînin. Ew jî di me de acîz-bûnek çêkir û ev hîşt ku em tola heval Çek-

"Ji ber me xwest ji bo em barê hevalên Avaşîn û Zapê sivik bikin çalakiyekî bi bandor bikin"

dar hîn xurttir bigirin. Zaten digot "pewîste yek jî ji me bimîne biçe agahî bide hevalan ku em bi vî rengî şer kirin e. Herî kêr me xwest em ji bo heval Çekdar wî tiştî bikin. Piştî ku heval Çekdar şehîd bu me xwest em hîn zêdetir li leşkeran bidin lê me nedît ku çend leşkerên din mirîne. Dema me tekmlî da jî qasî ku me somut kiriye em didin. Piştî pevçûnê dijmin di nava şoqê de ma. Dijmin de bê dengiyek avakir. Di esnayê pevçûnê de qîr dikirin wisa, cemidîn. Di wî esnayî de me valatiye dît ku em xwe ji wê derê derxînin.

Ez û heval Kemal hêdî hêdî em hilkişîyan. Qederek wisa 100-200 metre em dûr ketin. Dijmin ket ferqê de ku em li wirin. 3-4 çekên ferdî li hemberî me şixulandin. Wî esnayî de weke manevra di nav dar û şîkêran de me xwe xilas kir. Kêliya lêdanê de mermî li milê heval Kemal ket. Heval Kemal jî wisa birîndar bû bes birîndariyek wisa giran nîn bû. Me kemek manevra kir wisa me xwe avet dolekê û me xwe wenda kir.

Piştî pevçûnê 4 seat şûnde 4 Skorsky ket di nav dolê de. Çiqas eskerî wî hebe giştî rakir. Piştî esker rakirin şunde arazî bi giştî bombardiman kirin. Em digotin qey em hîn li nav daran de ne. Me cihê xwe saxlem kir şûnde qobra jî hat. Me nedizanî di medya de bandorek ewqas çêbû. Me bi

şeklêkî di nav teknîka giran de xwe gîhand hevalan.

Heval rewş şopandî bûn û dijmin bi xwe 3 kuştîyên bi rutbe bi xwe dabun. Ev jî di me de moralek bilind çêkir. Ji ber me xwest ji bo em barê hevalên Avaşîn û Zapê sivik bikin çalakiyekî bi bandor bikin. Dijmin teknika herî bilind bikardanî. Lê bi çalakî di medyayê xwe de jî rezîl bû. Edî xwe bi xwe vala derxist. Lê her hevalek kedekî mezin dabû. Hevaleyek çek amade dikir hevaleyek erzaq amade dikir. Ji xwe jiyana PKK bi vî rengî dimeşe.

TARİH

Ağrı Direnişi ve İhsan Nuri Paşa

1927 yılında Ağrı'daki 'isyanı' durdurmak ve anlaşmayla sonuçlandırmak için harekete geçen devlet, bölgedeki direnişçilerle görüşmesi için 12 milletvekili göndermiştir. Daha önce askeri güç kullanarak bastırılmayan direniş karşısında devlet uzlaşma yolları arayışına girmiştir. 1927'de oluşturulan Xoybûn, İhsan Nuri Paşa öncülüğü ve komutasında Kuzey Kürdistan için bağımsızlık, İngiliz ve Fransız denetimindeki Güney Kürdistan için ise özerkliği talep etmiştir.

İhsan Nuri Paşa: Ağrı Direnişi liderlerinden İhsan Nuri Paşa, Bitlis'lidir. Türk Ordusu'nda görev yapmış bir komutandır. Cumhuriyetin ilanı ile Kürtlere verilen sözler tutulmayınca, İhsan Nuri görevini bırakır ve Kürdistan'ın özgürlüğü için direniş hazırlıklarına başlar. İhsan Nuri anılarında o dönemi, "Esir yaşamaktansa, savaşarak ölmek daha iyidir" diye tanımlar.

TC Devleti Şêx Said öncülüğünde gelişen isyanı bastırınca, zafer edasıyla Kürdistan'ın her yerine dönük

bir saldırı planı başlatmıştır. Bu saldırıların ilk hedefi, sindirmek için ne gerekiyorsa onu yapmaktır. Bunun için ilk elden soykırıma başlamışlardır. İsyan liderlerini, liderlik potansiyeli taşıyabilecek herkesi ipe götürürlerken, kentleri ve kırsalı da topa tutmuşlardır. Yüz binlerce Kürt insanını isyan sonrası çıkarılan Mecburi İskan Yasasına dayanarak Kürdistan'dan sürgün etmişlerdir. Türkleştirme planlarına yoğunca girişmişlerdir. İttihat Terakki döneminde dile getirilen Türkleştirme projelerine hız verilerek, Kürdistan coğrafyasına on binlerce Türk ya da göçmen özenle seçilerek yerleştirilmiştir. Kürdistan bu yıllarda tarihin tanıklık etmiş olduğu en faşizan özel baskı ve zor uygulamalarıyla yürütülecektir. Takrir-i Sükûn Kanunu, İstiklal Mahkemeleri, Umumi Müfettişlikler Kürdistan için devletin korkutarak eritme kurumlarıdır. Devletin bu faşizan saldırılarına karşı, Kürdistan'ın birçok yerinde direnişler gelişti. Küçük çaplı olanından, kapsamlı olanına kadar onlarca

direnış yaşandı. Var olan tabloya karşı Kürtlerin yapacakları başka bir şeyleri de yoktu. Ya teslim olacaklar -ki bu onursuzluk olacaktı- ya da direnecekler; bu da sonu belli olmayan yenilgiler olacaktı. Tipik bir Kürt Kapanı...

Kürt halkının, TC'nin saldırılarına karşı hareketlenmeye başladığı sahalardan bir tanesi de Ağrı olacaktı. Kemalist rejim 1927 yılının Eylül ayında büyük bir askeri güçle Ağrı dağına karşı Salih Paşa komutasında saldırıya geçer. Bu saldırısında Kemalist rejim, herhangi bir başarı elde etmeden geri dönecektir. Kürtler, baskı ve zulme karşı direnerek onlarca aşiret ile kalelerini savunacaklardır. Kayıpları olacaktır ancak yenilmeyeceklerdir. Xoybûn bu süreçten önce Lübnan'da kurulmuş bir ortak Kürt Cephesi Örgütü olarak Ağrı Direnişi'ne duyarsız kalmaz. Direnişin yenilmemesi ardından Xoybûn, Ağrı'da 'Kürt Milli Toplantısı' yaparak, 'Ulusal Hükümet'in kurulduğunu ilan eder.

Hedef olarak da bağımsız bir Kürdistan'ı tespit eder. Xoybûn, Direniş'in askeri liderliğine İhsan Nuri'yi, siyasi liderliğine de İbrahim Heskê

Teli'yi atar. İhsan Nuri elindeki ilkel bir matbaa ile 'Agirî' ve 'Gaziya Welat' adında iki gazete çıkartıp propaganda çalışması yapar. 'Agirî Agir Dibarîne' (Ağrı Ateş Yağdırıyor) başlıklı bir bildiri yayınlayıp, direnişin amaçlarını halka açıklar. İhsan Nuri Paşa eski bir subay olarak devletin savaş tarzını bildiği için zayıflıklarını da bilmektedir. Bunun için gerilla tarzı diyebileceğimiz

bir mücadele biçimiyle devleti yıpratarak, Kürdistan'dan çekilmesini hedefler. Önce devlet yıpratılacak, vuruşlar yumsatılacak, otoritesi zedelenecek, peşinden de bir halk ayaklanmasıyla hedefe ulaşmayı öngören bir strateji uygulanacaktır.

Denilir ki, Kürdistan bayrağının ilk kullanıldığı yer ve zaman, Ağrı

Dağı Direnişi'dir. Direniş giderek çok tehlikeli bir boyut almaktadır. Sağlam bir öncülüğe sahip görünen direniş bastırmanın başka yolları aranacaktır. Osmanlı geleneğini iyi özümseyen Kemalist rejimin soykırımları sonuç almayınca, Kürt halkını aldatmak amaçlı daha önce sürgün edilenlerin ve esir alınanların bırakılması için bir af kanunu çıkartılır. Duyarlı direniş liderliği ile Xoybûn örgütü, bu affa kanmama

ve oyuna gelmeme uyarısı yapar. Halk bu affa tenezzül etmeyince, bu defa da direniş liderliğini -geçmiş tarihimizde bolca görülen- satın almak için vaatlerde bulunulur. 1928 yılında yapılan bir

da götürür. Ağrı Direnişi'ni ilk günden başlayarak örgütleyen ve yürütenlerin başında Biroyê Heskê Telî gelir. Biroyê Heskê Telî, bir nevi liderliği Xoybûn'un tayin ettiği Ağrı'ya görevlendirmiş olan İhsan Nuri'ye bırakır.

Ancak belirttiğimiz gibi Biroyê Heskê Telî direnişin en önemli isimlerindendir. TC Devleti bunu bildiği için ona da çeşitli vaatler içeren mektuplar gönderir. TC Devleti'nin bu mektuplarının birine Biroyê

“Ya teslim olacaklar -ki bu onursuzluk olacaktı- ya da direnecekler; bu da sonu belli olmayan yenilgiler olacaktı”

görüşmede Kemalist rejim İhsan Nuri Paşa'ya üst düzeyde askeri rütbeler teklif eder. Bugün korgenerallikle kıyaslanacak tekliflerdir bunlar. Bu satın alma girişimine karşı İhsan Nuri Paşa'nın cevabı, “Derhal Türk Devleti'nin Kürdistan'ı boşaltması ve Kürdistan'ın egemenliğini tanınması” biçiminde olur. TC Devleti benzer teklifleri direnişin diğer lider kadrolarına

Heskê Telî şu cevabı verir: “Beyazıt Valisi Süreyya Bey, 1360 No ve 28.2.28 tarihli mektubunuza cevap veriyorum. Mektubunuzu zevkle okudum.

Mektubunuz, bizim teslimiye-timizi kabul ettiğinizi bildiriyor. Oysa ki biz, hiçbir resmi makama teslim olmak isteğimizi ya da boyun eğdiğimizi söylemedik. Eğer gerçekten bir af var-

sa, bu genel olmak ve uygar çağımızın yasalarına uygun olmak zorundadır. Eğer hükümet, Af'la cahil insanları aldatmayı amaçlıyorsa bu başka bir sorundur. Demek ki, bizim gibi insanlara bu tür bir şeyi istemeniz gerekmez. Çünkü biz, yeterince tecrübe sahibi, dünyayı gören, tanıyan insanlarız. Türk hükümeti bunu kabul etmek zorundadır. Eğer siz uygarlığa, çağımıza, ırkımıza ve dinimize uygun olarak bir genel af çıkartırsanız onu zevkle kabul ederiz. Ama eğer bu önlemlerle, halen vahşi gözüyle gördüğünüz insanları kastediyorsanız, aldatılacak hiç kimseyi bulamazsınız... Ancak bütün sürgünler yurtlarına döndük-

müdürler atar. Ağrı Direnişi, salt Ağrı ile sınırlı değildir. Sonradan Tahran'a çekilecek olan İhsan Nuri Paşa'nın 'Ağrı İsyanı' adlı anı kitabında, gerilla tarzı her yere küçük örgütlenme ve eylem birimleri gönderdiğini öğreniyoruz. Bingöl'e, Hakkari'ye, Van'a, Bitlis'e ve hatta Dersim'e kadar giden timleri olacaktır. Gelişmeler bu yönlü olurken, 19 Haziran 1930 tarihinde yeni bir direniş patlak verir. İhsan Nuri Paşa'nın örgütleyip gönderdiği birimler, birçok yerde halkla ilişkilenererek yerelde Kemalist rejimin askeri güçlerine saldırırlar. Direniş boydan boya yayılmaktadır. Söylendiği gibi 'birkaç şaki' değildir. Direnen bir halk- tır. Birçok yerde

“Denilir ki, Kürdistan bayrağının ilk kullanıldığı yer ve zaman, Ağrı Dağı Direnişi'dir”

ten sonra bizim de dönüşümüz söz konusu olabilir...” (Ağrı Direnişi ve Haydaranlılar, Kemal Süphandağ)

Devam edersek; Ağrı merkezli Kürt direnişi giderek kök salmakta, kendi kurumlaşmalarını oluşturmaktadır. Xoybûn, Ağrı'yı 'Bağımsız Kürdistan'ın bir vilayeti' olarak ilan eder. Yerel yönetim oluşturur, valiler ve

kurtarılmış alan diyebileceğimiz devlet güçlerinin giremediği sahalara oluşturulmuştur. Yüzlerce -tam 1700- asker esir alınmıştır. Bunlar da öyle söylendiği gibi on binlerce Kürt savaşçısının katıldığı baskınlarda alınmamışlardır. Ağrı İsyanı adlı kitapta, Başkale civarında görevden dönen Kürt direnişçiler bir tabur Türk askerine rast gelirler. Pusu atarlar. Hepsini

teslim alırlar. Ancak teslim aldıklarını nasıl götüreceklerini bilemezler.

25 Eylül'de direniş bastırılacak ve İhsan Nuri Paşa İran'a geri çekilecektir. İran'a çekilse de halen İranlıların Kürtleri arkadan vuracaklarına inanamaz, "Ne de olsa İranlılar da Ari'dir" der. Halbuki İran'ın o zamanki şahı olan Rıza Xan Türkiye'de tam 3 ay ağırlandı, her yere götürülüp gezdirilmiştir. Bu gezinin faturasının Kürtler için ağır olduğunu bir kez daha tarih göstermiştir. İran Devleti sadece sınırı Kürtlere kapatmamıştır. Aynı zamanda Doğu Kürdistan'da direnişçilere destek sunanlara da yönelmiş ve birçok Kürt katletmiştir. Bunlardan en bilineni, etkili olan Usibê Evdal'ın önce sınırlandırılması, sonra tutuklanması ve ardından Tebriz'de zindanda katledilmesi olmuştur. Bu bölümü kapatırken şunu da belirtelim; İhsan Nuri Paşa, 18 Mart 1976'da Tahran'da bir kaza sonucu yaşamını hüzünlü bir Kürt savaşçısı olarak yitirecektir. Evet, direniş bastırılmıştır. Her zaman olduğu gibi her direniş sonrası gelişecek olan soykırım girişimleridir. O dönemin Nazi hayranı Adalet Bakanı Mahmut Esat Bozkurt, Türk olmayanların nasıl bir muameleye tabi tutulacağını sakınmadan şöyle dile getirmiştir: "Türk, bu ülkenin yegane efendisi, yegane sahibidir. Saf Türk soyundan olmayanların bu memlekette tek hakları vardır. Türklere hizmetçi olma hakkı, köle olma hakkı." (Milliyet, 19 Eylül 1930)

Direniş yenilgiyle sonuçlansa da

birçok direnişçi mücadelelerine devam ettiler. Biroyê Heskê Telî ile baş edemeyen Türk Devleti, önüne kattıkları Emirhan isimdeki bir cahş'ın eliyle pusuya düşürdükten sonra ağır yaralı olarak ele geçirir ve katleder. Yine direnişlerine devam eden Reşoyê Silo, Şêx Zahir, Seyithan ve Alican gibi tanınmış Kürt şahsiyetler direnişlerini gerilla tarzında birkaç yıl daha sürdürdüler.

1.400 Kürt ailesi sürgün edilir; çoğu sürgün yolunda katledilir. Ve Kürtlere yönelik olarak tarihin en vahşi katliamlarından biri olan Zilan Katliamı yapılır. Tendürek'ten başlayıp Çaldıran'a kadar uzanan onlarca yerleşim merkezinin bulunduğu upuzun ve çok geniş vadi boydan boya kana boğulur. Tendürek'ten inerek, aşağıdan da Çaldıran'dan vadiye girerek tek bir canlı bırakılmaz. Kimi yazarlara göre 45 bin, kimilerine göre ise daha fazla Kürt katledilecektir. Burada kırk dört köyün yakılıp yıkıldığını devletin belgeleri söylüyor. Yine her direnişin ardından olduğu gibi halkın tüm mal varlığına da talancı devlet el koyarak, sözde kendisine medeniyetin eli kanlı yolunu açıyor.

Son olarak ırkçılığın ve faşizan düşüncelerin derinliğini göstermek için, "Ağrı dağı tepelerinde kovuklara iltica eden 1.500 kadar şaki kalmıştır. Tayyarelerimiz şakiler üzerine çok şiddetli bombardıman ediyorlar. Ağrı dağı daimi olarak infilak ve ateş içinde inlemektedir. Türkün demir kartalları asilerin hesabını temizlemektedir. Eşküyaya iltica eden köyler tamamen

ŞİMDİDİR

Kasım Engin

yakılmaktadır. Zilan hareketinde imha edilenlerin sayısı 15 bin kadardır. Zilan deresi ağzına kadar ceset dolmuştur... Bu hafta içinde Ağrı dağı tenkil hareketına başlanacaktır. Kumandan Salih Paşa bizzat Ağrı'da tarama hareketına başlayacaktır. Bundan kurtulma imkanı tasavvur edilemez." (Cumhuriyet)

Yıllar sonra Zilan vadisinde halen mağaralarda ve kaya diplerinde insan kemiklerine rastlanması, vahşetin düzeyini gözler önüne sermektedir. Herkesi ezdiklerine inandıkları için olmalıdır ki yıllarca, başta Kürtler olmak üzere onlarca farklı halkın ve inancın başına 1933 yılında yazılan 'Andımız' adlı şiar bela edilecektir. "Türküm, doğruyum, çalışkanım. İlkem, küçüklerimi korumak, büyüklerimi

saymak. Yurdumu, milletimi özümden çok sevmektir. Ülküm, yükselmek, ileri gitmektir. Ey Büyük Atatürk! Açtığın yolda, gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğime ant içerim. Varlığım, Türk varlığına armağan olsun. Ne mutlu Türküm diyene!" Herhalde dünyada bu kadar faşizan bir andı ya da şiarı yazan olmamıştır. Bu and bile Kültürel Soykırım'ın ne kadar derinlere götürülmek istendiğinin göstergesi olması anlamında çok çarpıcı bir örnektir.

DI
CANDA
KURDAN DE

KCFI

Li bajinên Kurd, gellek cûreyên girêdanê hene. Em dê tene li ser kofîyê bisekinin. Kofî perçekinceke Kurdî ya neteweyî ku taybetî ji bo jinên Kurd e. Serê jinan piranî bi rengên zer, sor û kesk tên xemilandin. Kurdistanîbûnê herî zede ev reng îfade dikan. Kofî, perçekinceke jinan e ku bi hezaran sal in wekî aksesûar tê bikaranîn. Çêkirina kofî weha ye: Kofî di textê hunandinê ku ji re “elbik” tê gotin tê hunandin û di nav wê de qedîfeya ku dişibe qûmê hey. Perçeyên bi reng wekî heft guliyên por bi kofîyê tên girêdan. Herweha li her kofîyê nîv-zêr tên pêvekirin. Li gorî rewşa malbatan li hin kofîyan 24 zêr tên pêvekirin. Hinek jî ji vê hejmarê kêman zede ne. Li Kurdistanê kofî herî zede ji aliye jin, keçen ciwan û meran ve tê bikaranîn. Berê piranîya jinên Kurdan kofî bikar danîn. Hin jinên ciwan li ser kofîyê çarçef jî bikar tînin. Jin û keçên ku tene kofî bê çarçef bikar tînin jî hene. Jinên îxtiyar kofîyan bê çarçef bikar tînin. Lê herêma Serhedê li Kurdistanê Bakur, beravajîyê vê ye. Jin berê çarçef li xwe dikan û kofîyê jî li ser çarçefê gire didin. Li bajaran an jî li rîyan wexta mirov jinên bi kofî dibine, ji kofî û kincên wan mirov dikare texmîn bike ku ew ji kuderê ne. Ji kîjan eşîrê ne jî tê texmînkirin. Kofî û kincên jinên eşîretên Kurd li Kurdistanê ji hev cuda ne. Aksesûar ji kîjan malbatê hatîne nişan didin. Li Kurdistanê motifên kofîyan li herêman cuda ne, ji ber vê jî em dikarin wan li gorî hereman kategorîze bikin. Mînak: Herêmên wekî Dêrsim, Serhed, Colemerg (Hekarî), Koçgirî, Amed, Behdînan, Xer-

zan, Bişêrî, Çikakî, Erdelan, Hewreman, Deşta Berrîyê, Toran nuha jî tên binavkirin. Di lêkolînên kulturîyên di derbarê folklorê Kurdî de divê ev herêmên cuda bîn analîzkirin, ji ber ku her herêm xwedîyê motifên taybetî ye, wekî mînak Adiyaman, Sîvas, Mereş, Meletî, Erzincan, Erzurum, Dêrsim, Agirî, Wan, Betlis, Mûş. Taybetî jî jinên Colemergê kofî bikar tînin. Li bakur û başûrê Kurdistanê Bakur taybetî jî jinên extiyar kofî bikar tînin. Jinên zewicî ku kofî bikar tînin, sîngê wan girtî ye lê bi reng e. Li ba keçikan girêdana serî bi reng e, lê sîngê wan vekirî ye. Ev tê wê maneyê ku ew keçen ezeb in. Jinên zewicî û ezeb ji ber vê yeke kofîyên cuda bikar tînin. Îro ji ber bajarvanî û modernîteyê ev edet asîmîle bûne.

Ev sosyolojîya Kurdan jî nişan dide. Kofî li hin hereman ji keçê tê hunandin. Li ser wê jî şar tê girêdan. Jinan, zêr û zîvê xwe yê herî girîng li pêşîya kofîyê gire didan. Biskên xwe bi awayekî gulî dikirin û li nêzî guhan bin kitayê dihatin girêdan. Kitan di bin çenge de beşê sîngê dixemilandin. Li gorî rewşa aborîya malbatê kalîte û şiklê kofî dikaribû cuda be. Jinan piştî emrekê kofî ji sere xwe danîn, ji ber ku keçê wekî qûm giranî çêdike û rê li ber serêşê vedike. Lê dîsa jî hin jinên aristokrat heta mirinê jî kofî bikar danîn. Yê kofî derdixistin jî, çêt bikar danîn ku ew jî carnan dibûn sebebê serêşê. Îro li Kurdistanê kofî zede nayê bikaranîn, lê li hin herêman hîn jî xwe dide jîyan kirin.

GELÔ TU DIZANI?

Kijan çem ji bajarên Kurdistanê derbas nabe?

A) Dicle B) Murat C) Ferat D) Asi

Di diroka Tevgera Azadiya Kurdistanê de rojnameya yekem
bi kîjan navê derket?

A) Agirê Welat B) Serxwebûn C) Berxwedan D) Kurdistan

Rêber Apo di dîrokê de weke îxanetçiya yekem kî penase dike?

A) Enkidu B) Enki C) Harpagos D) Marduk

Di mîtolojiya Kurdî de kîjan karakter nîne?

A) Şahmaran B) Tawisê Melek C) Ahura Mazda D) Medusa

26'Ê MEHA ÇILÊ 2015, SEWT 3 KÊM
10 DEQDE KOBANÊ RIZGAR BU

Bedenimin ateşi İmralı'yı aydınlatsın

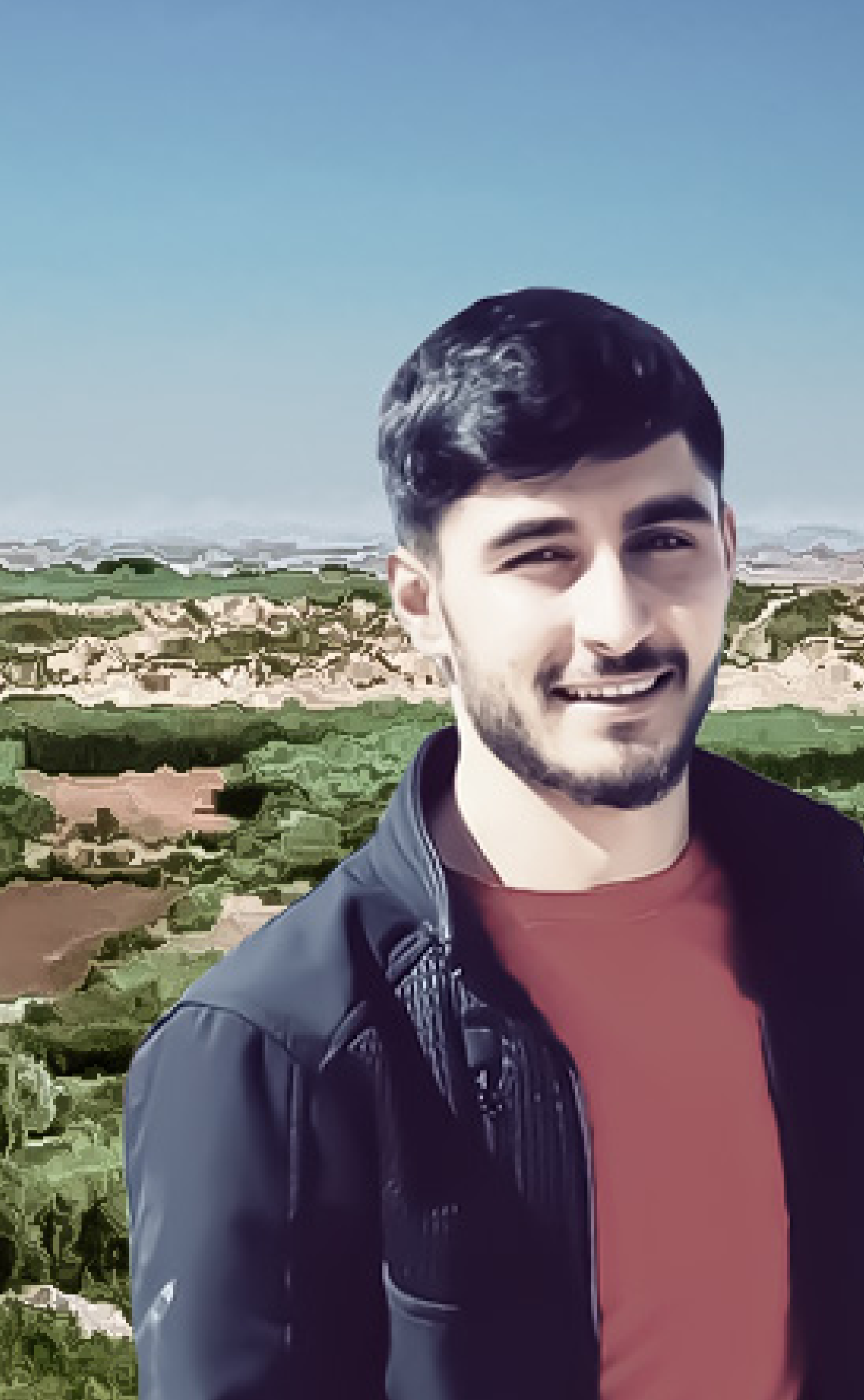
“Merhaba arkadaşlar. Heval Bubo'nun () eylemini selamlamak istiyorum. Önder Apo'dan haber alınamıyor. Ne ailesinin ne de avukatlarının görüştürülmesine izin verilmiyor. Başvurular hiçbir gerekçe gösterilmeden ret ediliyor. Biz artık Önder Apo'nun sağlık durumundan endişe ediyoruz.*

Buna karşılık ben de saat 21.21'de Amed keçi burcunda bedenimi ateşe vereceğim. Bedenimi tutuşturan ateşin aydınlığı İmralı'yı aydınlatsın. Umudum o dur ki bu eylem Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne vesile olsun.

*Bijî Serok Apo
Bijî Serok Apo
Bijî Serok Apo”*

16 Ocak 2023

Ş. Mehmet Akar

Ş.ROJBÎN

Ş.SARA

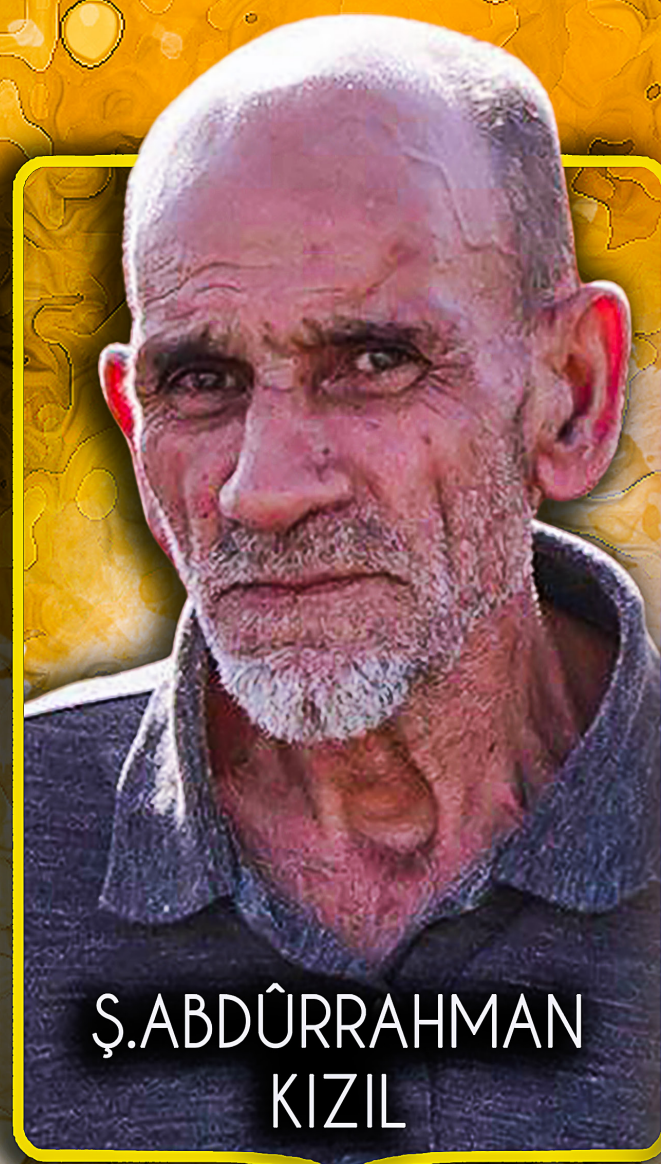
Ş.RONAHÎ

Ş.MÎR PERWER

Ş.EVÎN GOYÎ

Ş.ABDÛRRAHMAN
KIZIL